

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**De goddelijke hand
schrijft opnieuw**

het **GOEDE NIEUWS** van de wereld van morgen

5e JAARGANG No. 5

MEI 1986

Artikelen:

Het grote doel van uw leven	1
Het schrift op de wand	3
Het ontwikkelen van coördinatievermogen in uw kinderen	6
„Waarom zegent God mij niet?“	10
Ministudie: De christelijke strijd — hoe u kunt winnen!	13
Ga je gang: Durf anders te zijn!	15
Gods doel met het scheppen van de mens	18
Hebt uw vijanden lief	20

VOORPAGINA: Een tijd van ongekende wereldproblemen ligt in het verschiet! De afbeelding toont het handschrift op de muur in de dagen van koning Belsazar van Babylonië (Daniël 5). Zien wij het handschrift op de muur van onze tijd? Lees het artikel dat op pagina 3 begint. Illustratie Blair Taylor.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1986 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Oprichter

Herbert W. Armstrong
1892 - 1986

Uitgever

Joseph W. Tkach

Hoofdredacteur

Dexter H. Faulkner

Eindredacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Redactie-assistent

Cheryl Ebeling

Illustraties

Minette Collins Smith

UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD

Algemeen leider

Joseph W. Tkach

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

PERSOONLIJK VAN

Robert Armstrong

Het grote doel van UW leven

Hoe komt het dat u hier op aarde bent? Is dat toeval, het gevolg van blinde, onwetende, levenloze EVOLUTIE?

Of werd u hier geplaatst en met leven begiftigd door een alwetende, uiterst intelligente, doelbewuste, *levende* God, die lichaam en geest van de mens heeft ontworpen en geschapen?

Laat mij u vertellen — en ik kan het bewijzen, en ook u kunt dat als u het wilt — dat de grote Schepper u op deze aarde tot bestaan heeft gebracht MET HET OOG OP EEN GROOTS EN SCHITTEREND DOEL.

U werd geboren in een wereld die een bepaald soort beschaving heeft ontwikkeld. Op het moment dat u geboren werd wist u NIETS! Maar uw ogen gingen open, u keek rond en hetgeen u zag begon uw verstand van kennis te voorzien. Uw oren hoorden geluiden en zo kwam er ook kennis binnen via uw gehoor. Eerst heel beperkt, maar geleidelijk werd elk beetje nieuwe kennis, dat uw verstand binnenkwam, *gevoegd bij* wat al eerder was opgeslagen.

Langzamerhand raakte u bekend met de gebruiken, manieren, algemeen aanvaarde ideeën en geloofsovertuigingen van deze wereld. U aanvaardde ze, als iets vanzelfsprekends.

Sommige daarvan waren goed — vele waren SLECHT. Maar u aanvaardde ze zonder te beseffen dat ze verkeerd waren.

De menselijke natuur wil goed *zijn* — dat wil zeggen, *geloven* dat

zij goed is, als goed *beschouwd* worden. Zij wil alleen niet het goede *doen*. Omdat het goede de WEG van Gods onzichtbare, onverbiddelijke, geestelijke WET is. Die WET is eenvoudig LIEFDE.

Het is liefde jegens God in de vorm van vertrouwen en van bewuste GEHOORZAAMHEID aan ieder gebod en iedere aanwijzing van God, in de wetenschap dat het voor ons hoogste welzijn is. Het is liefde jegens God door „GOD-centrisch” te zijn: door met onze geest *voortdurend* (bewust en onbewust) contact te houden met God, op God te *vertrouwen*, Gods leiding te zoeken, in eerbied en dankbaarheid, gehoorzaamheid, geloof en volledig vertrouwen. Het is liefde jegens de NAASTE, in de zin van onbaatzuchtige zorgzaamheid, *overeenkomend* met de liefde en de zorg die men voor zichzelf heeft.

NIEMAND brengt *dit soort* liefde van *nature* in de praktijk. Wij zijn eenvoudig niet met dit soort liefde geboren. WIJ BEZITTEN DIE NIET!

Dat wil zeggen, tenzij wij die van God ontvangen door de GAVE van zijn heilige Geest.

DIE liefde — Gods liefde, de liefde van zijn heilige Geest — volgt een bepaalde weg. Een weg die leidt tot vrede, geluk, zekerheid en vertrouwen, tot veiligheid en welzijn, tot VREUGDE zonder terugslag, tot voorspoed — tot al het goede waar het hart naar uitgaat.

Iedereen wenst dit *resultaat*. Dat wil zeggen, iedereen wenst het RESULTAAT van goeddoen te verkrijgen.

Niemand echter wenst, van *nature*, die weg te GAAN, het goede te

DOEN. Die WEG — het *doen* van het goede — is de WEG van Gods wet.

Deze wereld is *niet* vol geluk, vrede, vreugde en universele welvaart. Ze is wel in hoge mate vervuld van strijd — thuis, in de zakenwereld, in de politiek, in oorlog tussen naties. Ze is wel vol verdriet, frustraties en onzekerheid. Ze is wel vervuld van misdaad en geweld. God nu is *niet* de bron van al deze ellende.

God heeft, MET HET OOG OP EEN BELANGRIJK DOEL, de mensen een vrije wil gegeven en de mensheid 6000 jaar toegemeten *om een keuze te doen*: een keuze tussen het aanvaarden van Gods regering, het zich laten leiden door Gods wet van LIEFDE, of het volgen van de eigen ideeën en een door mensen gevormde regering, die volgt wat van *nature* komt, de MENSELIJKE NATUUR. Die 6000 jaar zijn bijna om. Wanneer het zover is zal de Almachtige God op bovennatuurlijke wijze ingrijpen en door zijn goddelijke MACHT de regeringen en de handel en wandel van de maatschappij omverwerpen. Hij zal dan alle naties besturen met Gods wetten — en DE MENSHEID VREDE EN GELUK BRENGEN!

Hoe kan dat geschieden?

Heel eenvoudig!

Er is EEN LEVENSWIJZE, voor zowel individuen als groepen en organisaties, die automatisch dat utopia te weegbrengt. En er is ook EEN LEVENSWIJZE die, al 6000 jaar, plagen, oorlog, strijd en geweld, teleurstellingen en mislukkingen voortbrengt — al wat deze wereld kent. God zal eenvoudig ZIJN LEVENSWIJZE *opleggen*. Hij zal

de zeggenschap over alle regeringen overnemen in een INTERNATIONALE SUPERREGERING geleid door GODS WETTEN — de WEG van liefde!

Waarom worden sommige mensen communist? Omdat zij in deze wereld veel verkeerde dingen ontdekken. Zij willen rechtvaardig ZIJN — zij grijpen zich vast aan het communisme als aan een laatste strohalm en enige hoop, in de illusie dat ZIJ EEN ROL KUNNEN VERVULLEN IN HET VERBETEREN VAN DE HUIDIGE WERELD! Zij willen rechtvaardig ZIJN — maar zij willen niet rechtvaardig HANDELLEN. En dus grijpen zij zich vast aan de strohalm die de leugenachtige en valse BELOFTE doet de oplossing te geven. Maar het communisme is slechts alweer een IDEE VAN DE MENS, GEBASEERD OP DE MENSELIJKE NATUUR. Het is een theoretische WEG die leidt tot de vernietiging van het weinige goede wat er misschien nog in deze wereld is. Het is de bedrieglijkste hoop die er bestaat.

Maar *u kunt een rol spelen* in het daadwerkelijk brengen van VREDE, geluk, vreugde en overvloed aan de mensheid. De Almachtige God *zal dit doen* — of u daar een rol in speelt of niet! Hij zal het evenwel niet alleen doen. Hij zal bepaalde mensen uitkiezen, die naar Gods EVENBEELD zijn geboren en die ZICH AFKEREN van hun zinnelijke menselijke natuur — die God aanroepen om die natuur te VERANDEREN en hen te begiftigen met het niet te evenaren allerhoogste GESCHENK: zijn goddelijke LIEFDE, die ons brengt op DE WEG naar vrede, geluk en vreugde.

Dit zijn degenen die, op grond van hun werkelijk berouw om wat zij *zijn* en om wat zij hebben gedaan, op grond van zowel hun geloof in het offer van Jezus Christus als in zijn uit de dood opgewekte LEVEN en MACHT, vergeving ontvangen voor hun schuldige verleden, contact krijgen met God, *veranderd, bekeerd worden*, ZIJN HEILIGE GEEST ontvangen en worden verwekt als ZIJN KINDEREN, waardoor zij de GODDELIJKE natuur ontvangen.

Met andere woorden, zij BEKEREN ZICH VAN hun menselijke natuur, zij BEKEREN ZICH van hun vijandigheid jegens gezag, van hun wrevel ten aanzien van Gods wet. Zij GEVEN ZICH onvoorwaardelijk OVER aan

God en WENSEN met hun hele hart dat Hij hun leven leidt.

Zij VERANDEREN (door Gods kracht die hun wordt gegeven door zijn genade) van opstandigheid naar onderwerping — van ZELFgerichtheid naar GODgerichtheid. Zij laten Jezus Christus (geestelijk) in hun leven komen om het daadwerkelijk door Hem te laten leiden (Gal. 2:20).

Zij keren zich af van de LEVENSWIJZE die alle plagen over deze ongelukkige wereld heeft gebracht, ten einde de LEVENSWIJZE te volgen die over enkele jaren een schitterend, vreugdevol UTOPIA op aarde zal brengen, wanneer God de *levende* Jezus Christus zendt in alle macht en heerlijkheid om over ALLE NATIES TE REGEREN en de gelukkige, vredige WERELD VAN MORGEN tot stand te brengen!

Deze VERANDERING is bekering. Dit betekent een christen te *worden*.

Een christen is NIET louter iemand die Christus BELIJDT. Gods instructieboek voor ons — de Bijbel — zegt dat indien iemand Gods heilige Geest niet heeft ontvangen, hij Hem NIET toebehoort, hij GEEN christen is (Rom. 8:9). God schenkt zijn heilige Geest ALLEEN aan wie Hem GEHOORZAMEN (Hand. 5:32). Deze plant de *goddelijke natuur* in de mens; dit betekent een VERANDERD DENKEN!

Maar hierdoor wordt de MENSELIJKE natuur *niet* verwijderd. Het verstand regeert, of de bekeerde christen nu de aantrekkingskracht, de impulsen en de begeerten van de menselijke natuur *volgt*, of dat hij hieraan weerstand biedt en zich laat LEIDEN door de pas ontvangen goddelijke natuur. „Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods” (Rom. 8:14). Maar onze *menselijke* natuur hunkert ernaar bevredigd te worden en houdt er niet van te worden onderdrukt.

Het *ontvangen* van Gods Geest alleen is niet genoeg. Wij moeten ons door Gods Geest laten LEIDEN.

Zijn Geest opent ons verstand voor BEGRIP van geestelijke waarheid en voor KENNIS van Gods wet. Hij stelt het verstand open voor de LEVENSWIJZE die moet worden gevolgd. Gods Geest is ook Gods liefde, Gods eigen goddelijke liefde, die het hart van de mens binnenstroomt en weer

naar buiten vloeit in liefde tot God en liefde tot de naaste.

Daarom moet de christen GROEIEN in geestelijke kennis en in Gods genade (2 Petr. 3:18). Hij moet Gods wet IN PRAKTIJK BRENGEN, daadwerkelijk volgens DE WEG van vrede, vreugde en geluk LEVEN.

Dit betekent dat de christen zijn eigen vleselijke natuur, zijn oude gewoonten, de verleidingen van de wereld moet OVERWINNEN. HIJ MOET WORDEN VERANDERD! Hij moet zich ontwikkelen tot iemand met een volmaakt, goddelijk en rechtvaardig KARAKTER. De ware christen ondergaat in zijn leven een OPLEIDING om MEDEBESTUURDER te worden in Gods Koninkrijk — in de gelukkige en vredige WERELD VAN MORGEN.

Wij kunnen niet alles in één minuut, een dag of een jaar leren. Wij worden niet plotsklaps volmaakt. Het is een voortdurend PROCES.

Maar „wie overwint en MIJN WERKEN tot het einde toe bewaart,” zegt Jezus Christus, „hem zal Ik macht geven over de heidenen; en HIJ ZAL HEN *hoeden*” (Openb. 2:26-27).

WAAROM is het nodig dat de heidenen, de volkeren van deze aarde, worden geregeerd door Christus en door degenen die in een christelijke levenswijze getraind zijn?

Omdat alle verdriet — al het VERKEERDE in deze wereld — is veroorzaakt door het volgen van de LEVENSWIJZE die vijandig is jegens Gods wet en GODS regering. Omdat de enige manier waarop deze wereld VREDE, VOORSPOED en GELUK kan krijgen is gedwongen te worden tot het opbouwen van een samenleving die is gebaseerd op DE LEVENSWIJZE die deze begeerde zegeningen *voortbrengt*.

Als u uw voet op de GOEDE WEG hebt gezet, laat u dan niet ontmoedigen wanneer u onderweg weleens uitglijdt of valt. Sta op en GA DOOR. Lees en bestudeer 1 Johannes 1:7-10 en 2:1-2. Deze passage is geschreven voor bekeerde CHRISTENEN.

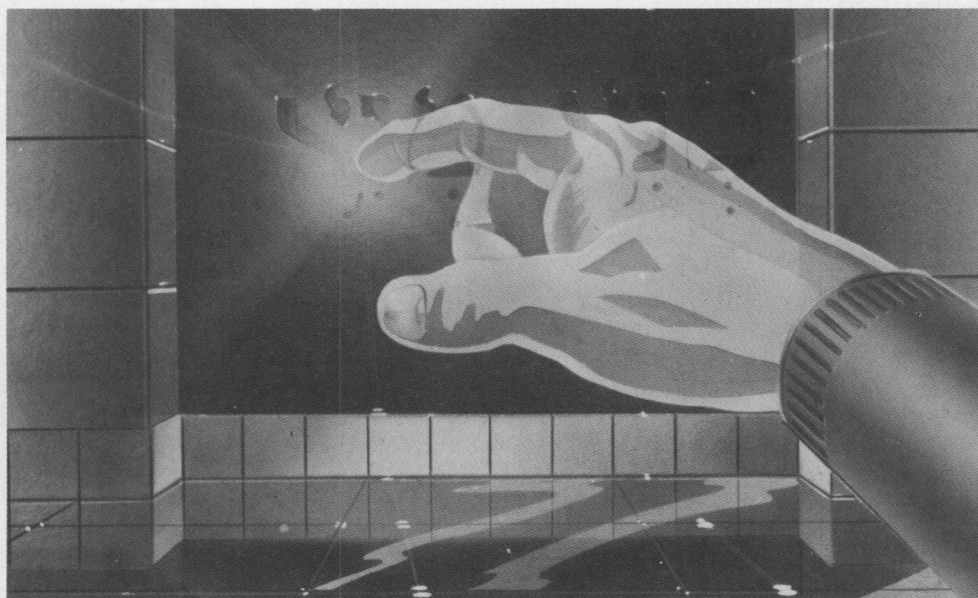
Bij de wederkomst van Christus zullen degenen die in Christus zijn gestorven worden opgewekt en opvaren om Christus in de lucht te ontmoeten. Dan zullen de *levenden* die zijn *veranderd*, doordat zij door Gods Geest zijn verwekt, van samenstelling veranderen en in plaats van

(Zie verder pagina 5)

Het schrift op de wand

Wij bevinden ons nu in een korte stilte voor de storm — een ongekende tijd van ellende die de hele wereld zal overspoelen! Zullen wij het schrift op de wand ter harte nemen?

Jerold W. Aust

Hij dronk zijn wijn met grote teugen en liet zorgeloos het te veel langs de zijkant van zijn mond naar buiten stromen. Zijn gezicht was aangeschoten, de kleur ervan als de rode wijn die hij naar binnen slurpte.

Zijn glazige ogen lieten snelle

blikken gaan door het vertrek en namen de dronken feestgangers op. Hij genoot van hun luidruchtigheid en leefde vooral op wanneer zij vleierende opmerkingen tot hem richtten.

Opnieuw hief hij de gouden bokaal en probeerde hem in één teug te legen.

Wacht eens, dacht hij. Er beweegt daar iets op de wand in de verte!

Met nerveuze, beverige handen begon hij in zijn rooddoorlopen ogen te wrijven.

De beweging zette zich voort. Wat! Dat is een mensenhand, of in elk geval zijn het de vingers ervan, dacht hij. En de wijsvinger beweegt op de muur! Schrijft hij? Wat schrijft hij? Iets — dat ik niet kan lezen.

De koning was niet langer de enige die het zag. Er viel een doodse

stille over het gezelschap. Alle ogen waren nu op de wand gericht, met verbijstering en verwondering, ogen vol van vrees.

De hand bleef zich voortbewegen, zeer doelbewust, en vormde grote, gemakkelijk te lezen letters en woorden. De gasten zetten grote ogen op, hun hart klopte snel en zij hielden hun adem in.

Het gezicht van de koning verbleekte. Zijn maag kwam in opstand. Zijn mond werd droog. Hij wilde spreken, maar kon dit eenvoudig niet. Tenslotte, na wat hem een eeuwigheid toescheen, slaakte hij een schelle kreet: „Breng mij de sterrenwichelaars, de Chaldeeën, de waar-

God bracht Nebukadnezar aan het bewind — maakte hem koning over Babylonië, voorgesteld als een gouden hoofd, dat intellectueel en cultureel superieur was aan de koninkrijken die zouden volgen (vers 38). Maar de door God geschonken successen stegen hem naar het hoofd. Hij werd hoogmoedig (Dan. 4:37).

Wie door hoogmoed beheerst wordt, doet vreemde, verkeerde dingen. Zo verging het Nebukadnezar ook. Hij gaf vooral uitdrukking aan zijn grote hoogmoed door woedeaanvallen.

Een voorbeeld: Als hij zich zijn dromen niet kon herinneren, dreigde hij niet alleen zijn tovenaars te do-

Toen God hem weer in zijn macht herstelde, verheerlijkte hij de verheven Koning des hemels in plaats van zichzelf (vers 34-37). Hij leerde tenslotte de les van nederigheid.

Maar zijn nakomeling vergat die les!

Belsazar onthield deze les niet

Koning Belsazar kende de geschiedenis (Dan. 5:22). Desondanks trad Belsazar in dezelfde voetsporen en liet zich leiden door hoogmoed. Dat was zijn ondergang. Belsazar moest zijn hoogmoed met de dood bekopen! Merk op waarom:

1) Gods plan voorzag de val van het Babylonische rijk en de instelling van het tweede, weliswaar geringere, koninkrijk, dat van de Meden en de Perzen (Dan. 2:39; 8:20). De dood van Belsazar markeert het einde van het Babylonische rijk.

2) Belsazar wilde geen les trekken uit de ervaring van zijn voorgelacht. God maakt soms een einde aan een geslacht wanneer het een en al hoogmoed en rebellie vertoont, zoals in het geval van koning Saul van Israël.

3) In een daad van opperste arrogantie dronk de Koning uit het gouden gerei van Gods heilige Tempel in Jeruzalem. Dit was voor God absoluut onaanvaardbaar.

Het laatste punt heeft een profetische betekenis: het drinken door Belsazar van wijn uit vaten uit Gods Tempel kan worden beschouwd als een voorafschaduwning van de macht van het beest van de eindtijd (door een grote religie bestuurd), dat dronken zal zijn van het bloed van de heiligen (Openb. 17:1-6). Gods nieuwtestamentische heiligen zijn vaten waarin Gods glorievolle evangelie wordt bewaard (2 Kor. 4:6-7). God belooft de dood van zijn heiligen, door toedoen van het beest, de valse profet en de macht van het beest, te zullen wreken (Openb. 6:9-11; 19:19-21).

De hoogmoedige koning Belsazar werd vernederd door de Almachtige God, nog diezelfde nacht waarin Daniël zijn overlijdensbericht — in de vorm van de tekens op de wand — vertaalde. De verwaten Belsazar werd gedood en zijn koninkrijk werd veroverd door de Meden en de Perzen (Dan. 5:30)!

Probeer nu de betekenis van het schrift op de wand te begrijpen:

Het drinken door Belsazar van wijn uit vaten uit Gods Tempel kan worden beschouwd als een voorafschaduwning van de macht van het beest van de eindtijd, dat dronken zal zijn van het bloed van de heiligen.

zeggers! Snel! Ik zei *snel!*” (Zie Daniël 5:7.)

Het was het begin van het einde van een trotse, heidense koning, koning Belsazar van Babylon. Het was ook het einde van het eerste en meest roemruchte van vier heidense koninkrijken die heerschappij voerden over de wereld (Dan. 2:36-39).

De dood van Belsazar was rechtvaardig. Hij *wist* wel beter. Hij weigerde alleen om beter te *handelen*. Maar wij leren vaak door schade en schande, nietwaar? Weet ook *u* wel beter?

De geschiedenis herhaalt zich

Zo vader, zo zoon. De verhalen van koning Nebukadnezar en koning Belsazar vertonen eenzelfde hoofdkenmerk: hoogmoed.

Hoogmoed heeft een zonderlinge invloed op de geest. Zij maakt dat men een te hoge dunk heeft van zichzelf. Ook Gods grootheid wordt er in de ogen van de mens geringer door. Men ziet de enorme kloof niet tussen de oneindige kracht van God en de eindige zwakte van de mens. De volgende stap? Een diepe val.

den, maar luchtte hij ook zijn toemolozende woede op alle wijze mannen van Babylonië (Dan. 2:12-13). Hieronder vielen ook Daniël en de drie Joodse jongelingen, Sadrach, Mesach en Abednego.

Een tweede voorbeeld: Enige tijd later maakte koning Nebukadnezar een gouden beeld en beval dat men het moest aanbidden (Dan. 3:1, 4-6). Toen sommigen dit weigerden, werd hij opnieuw door een moordzuchtige woede gegrepen (vers 19). De oorzaak? Hoogmoed.

Een derde voorbeeld: Weer later droomde hij dat hij zou worden vernederd. Een grote boom die de koning symboliseerde werd omgehakt om zijn diepe val weer te geven (Dan. 4:22-27). Daniël waarschuwde dat hij zou worden vernederd om zijn grote hoogmoed, maar Nebukadnezar was zo hoogmoedig dat hij zich niet wilde veranderen.

Hij gaf wel gehoor aan Satan, de huidige heerser van deze wereld (2 Kor. 4:4). Hij kwam ten val en werd een dier (Dan. 4:28-33). Zeven jaar lang hield hij zich in leven met wat hij in de vrije natuur vond.

„Dit is het schrift, dat geschreven is: Mene, mene, tekel ufarsin. Dit is de uitlegging van de woorden: Mene: God heeft uw koningschap geteld en er een einde aan gemaakt; Tekel: gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden; Peres: uw koninkrijk is gebroken en aan de Meden en Perzen gegeven” (vers 25-28).

De sterrenwichelaars en waarzeggers van de Koning konden het schrift niet lezen, maar God openbaarde de betekenis aan zijn dienstknecht Daniël. Deze woorden betekenen „geteld, geteld, gewogen en gedeeld”.

God veroordeelde deze man en zijn koninkrijk terecht.

Dat schrift geldt ook voor ons

De val van Babylonië was een voorafschaduw van de veroordeling van de laatste herleving van het vierde en laatste grote heidense rijk, het Heilige Roomse Rijk, die nu vlak voor ons ligt. Dat wil zeggen, de tijd waarin Christus zal terugkeren om al het menselijke gezag omver te werpen en het Koninkrijk van God op aarde te vestigen (Dan. 2:40-44; Openb. 19:1-2, 11-21).

Het feest van Belsazar op die avond was bedoeld om minachting te tonen voor de legers van koning Cyrus buiten de stadsmuren, aangezien Babylon omringd was door de rivier de Eufraat. Cyrus slaagde er echter in om het water van de rivier om te leiden en zijn leger door de droge bedding de stad binnen te doen rukken, terwijl de Babyloniërs aan het brassen en feestvieren waren. Belsazars hoogmoed veroorzaakte zijn val.

Wat er met het oude Babylonië gebeurde is een voorbeeld voor onze generatie. De geschiedenis zal zich herhalen!

Zullen wij er acht op slaan?

Gods schrift voor Belsazar is tevens een dringende waarschuwing voor zijn oordeel over het grote Babylon van onze tijd. Zullen wij er aandacht aan schenken en gespaard blijven voor de verdrukking die aanstaande is? Sommigen wel. De meesten niet.

De Babyloniërs van onze tijd zullen ook feestvieren, direct voorafgaand aan de overwinningmars van Christus (Openb. 11:10). Ook zij

zullen ervaren dat de Eufraat droog staat zodat de straffende legers hen kunnen overwinnen (Openb. 16:12). En het moderne Babylon, het vierde en laatste beest in zijn zevende en laatste herleving, zal volledig verwoest worden (Openb. 18:1-2).

De formulering in Openbaring 18:2 — „Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon” — verwijst ten eerste naar het fysieke, oorspronkelijke Babylonische rijk, en ten tweede naar het einde van de heidense rijken als geheel, tezamen met het universele Babylonische systeem.

Het economische, politieke, sociale en militaire systeem van deze wereld zal ten onder gaan door een

wand aan diegenen in deze eindtijd, die willen luisteren. Door dit grote Werk laat God een laatste, dringende waarschuwing horen voor een ophanden zijnde ondergang voor de hoogmoedigen — maar ook een schitterend perspectief van hoop, direct daarna, met Christus' triomfantelijke terugkeer op deze aarde, voor de nederigen. Tot welke categorie zullen wij behoren?

God waarschuwt met grote kracht de mensen in het moderne Babylon: „Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen” (Openb. 18:4).

Het schrift staat inderdaad op de

Gods schrift voor Belsazar is tevens een waarschuwing voor zijn oordeel over het Babylon van onze tijd. Zullen wij er aandacht aan schenken en gespaard blijven voor de komende verdrukking?

spectaculaire val — even plotseling als het rijk van Belsazar. Belsazar en Babylon vonden in één nacht de ondergang, hetgeen wellicht de reden is waarom de apostel Paulus waarschuwt dat wij door Christus overvallen kunnen worden als door een dief in de nacht, „dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij [de mensen van deze wereld] zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun . . . een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen” (1 Thess. 5:2-3).

De lijfwacht van Belsazar bracht de sterrenwichelaars, de Chaldeeën en de waarzeggers inderdaad mee terug. Maar zij konden de woorden op de wand niet lezen, omdat God het openbaren moest. Hij deed dat, aan zijn dienstknecht Daniël.

Daniël werd die Babylonische val bespaard. Hij kreeg ook een aanstelling naast de Koning in het zegevierende Perzische rijk (Dan. 6:1-3). Nederigheid gaat vooraf aan de eer (Spr. 15:33; 18:12), maar op hoogmoed volgt vernedering (Spr. 16:18).

God onthult het schrift op de

wand — opdat wij het begrijpen en het ter harte nemen! God is een verterend vuur (Hebr. 12:29). Het wordt tijd dat wij ons allen voor Hem vernederen (1 Petr. 5:6), opdat wij ons kunnen kwalificeren voor de zegeningen die God belooft aan hen die berouw hebben en zich bekeren, en zo deel zullen uitmaken van het glorierijke Koninkrijk van God hier op aarde (Matth. 5:5). □

PERSONLIJK

(Vervolg van pagina 2)

sterfelijk onsterfelijk, in plaats van materie geest, en in plaats van menselijk goddelijk worden.

Dan zullen ZIJ REGEREN met en onder de almachtige, levende Christus, totdat ALLE VOLKEREN hun zwaarden in ploegscharen hebben veranderd en er VREDE is overal op deze oorlogsmoede aarde!

Jezus Christus leerde zijn discipelen te BIDDEN: „UW KONINKRIJK KOME; UW WIL GESCHIEDE . . . OP DE AARDE” (Matth. 6:10). Zullen wij dit bidden?

Ik doe het! □

**Het ontwikkelen van
coördinatievermogen
in uw kinderen**

Het leren coördineren van lichaam en geest is van wezenlijk belang voor het toekomstig succes van een kind.

Joan C. Bogdanchik

Vraag een aanstaande moeder die nog maar enkele maanden zwanger is naar welke ervaring zij in de eerste plaats uitkijkt.

Naar beweging — de eerste bewegingen van haar kind in haar lichaam.

Beweging is een teken van leven, en beweging is noodzakelijk voor het in stand houden van leven. Ons leven lang bewegen wij in de ruimte om ons heen. Hoe goed wij dit doen is medebepalend voor de kwaliteit van ons leven.

Door beweging komt een baby op de wereld. Door beweging na de geboorte strekt de baby zich uit en groeit. Door beweging blaast de baby bellen en betast hij zijn hand, die hij aanraakt en onderzoekt.

Geestelijke groei is nauw verbonden met beweging. Gebrek aan of beperking van beweging kan de ontwikkeling hinderen. Spel is essentieel voor de wijze waarop babies zichzelf en hun wereld leren kennen. Het is noodzakelijk voor hun fysieke, emotionele, intellectuele en sociale ontwikkeling.

Ik ben al vele jaren onderwijzeres. Bij elke nieuwe klas ontmoet ik ouders die slechts enkele ontwikkelingssterreinen in hun kind benadrukken, terwijl zij andere maar zelden aanroeren. Vaak wordt, als de ouders interesse voor atletiek hebben, dat aspect benadrukt. Leiden de ouders een meer zittend leven, dan kan het zijn dat het kind bedroevend weinig gelegenheid krijgt tot fysieke activiteit. Het kind is beducht voor samenwerking met anderen.

Het belang van fysieke activiteit

Vaak wordt betrokkenheid bij fysieke activiteiten als niet belangrijk beschouwd. Veel belangrijker is, volgens sommigen, bijvoorbeeld, lezen.

Zij beginnen dus hun peuters te leren lezen en vergeten daarbij elementaire levensbehoeften.

De bewegingen waarmee het leven begon moeten voortgaan en ontwikkeld worden.

Door de beweging van het spel komen kinderen vanuit hun toestand van hulpeloosheid in een nieuw stadium van kunnen. Zij bereiken dit door hun groeiende lichaam door oefening te ontwikkelen. De kinderen leren hun spieren te beheersen en te coördineren.

Het coördineren van lichaam en geest blijkt essentieel te zijn voor succes!

Het verstand en de gevoelens gaan meespreken wanneer kinderen situaties uit het werkelijke leven door middel van hun spel herhalen. Hoorde u uw kind ooit met een pop of een ander stuk speelgoed praten op een toon die hij of zij weleens had gehoord? Let u er weleens op hoe uw kind een bal stuitert of gooit? Gebeurt dat met blijdschap en vreugde? Of met angst — of woede?

Door hun spel geven kinderen uiting aan gebeurtenissen uit hun leven en trachten zij nieuwe begrippen die zij tegenkomen te doorgronden. Zij leren zo problemen op te lossen. Zij oefenen zich in het leidinggeven. Hun taalontwikkeling neemt toe.

Het spel is een uitgesproken leerproces. Een teken van gezonde ontwikkeling. Hebt u wel gemerkt dat een kind niet wil spelen wanneer het ziek is?

Observeren en leiden

Kinderen zijn helemaal zichzelf wanneer zij spelen. Door onze kinderen te observeren ontdekken wij hoe zij zijn. Als wij hen leiden in wat zij doen, helpen wij bepalen hoe zij zullen worden.

Dit behoort voorop te staan in onze gedachten. Wij moeten het lichaam van onze kinderen leiden ten-

einde fysieke, geestelijke en sociale vaardigheden aan te kweken, want deze zullen zij hun leven lang in hun werk en hun spel nodig hebben.

Wij mogen echter niet vergeten dat spelen plezierig behoort te zijn! Ouders moeten er voor waken niet alleen „educatief” spel te benadrukken en druk uit te oefenen op het leven van hun kinderen. Het spel moet aangenaam en natuurlijk zijn en aan de behoeften van het kind beantwoorden.

De ouders zijn de eersten die met hun kind spelen. Zij vormen het eerste „speelgoed” van het kind. Het kind gaat steeds meer uitzien naar zijn ouders — naar hun gezicht, hun aanraking, hun geur, hun stem! Ouders zijn waardevoller dan enig stuk speelgoed ooit kan zijn. Geef uw positie nooit op.

De ouders helpen het kind zowel te spelen met hen samen als alleen. Het kind heeft in zijn spel de kameradschap van beide ouders nodig. Terwijl moeder geneigd is tot knuffelen, kiest vader voor wat wildere stoeipartijen en ontwikkelt daarmee de onderzoekingsdrang en het prestatievermogen van het kind. Terwijl het kind de moeder nodig heeft voor troost en veiligheid, zult u merken dat het ook de stoeipartijen met de vader wenst voort te zetten.

En wat belangrijk is: Door de betrokkenheid van de vader, zal een kind minder angstig zijn wanneer het nieuwe mensen ontmoet en een gestadige vooruitgang boeken in zijn sociale vaardigheden.

Aangezien God ons tot sociale wezens maakte, is het belangrijk dat wij al vroeg leren hoe wij met anderen moeten omgaan. Een kind moet leren zowel te geven als te ontvangen in een groep. Door onderricht kunnen zelfzuchtige *ik*-neigingen omgebogen worden tot *wij*-gerichte impulsen die welopgevoede kinderen behoren te bezitten en te vertonen. Een kind dat flexibel is in sport en spel, dat met anderen kan spelen en werken, zal dit sneller bereiken.

Het spel helpt kinderen warmte, begrip en medeleven op te brengen. Een kind doet harde klappen op in het spel en leert op elegante wijze te winnen en te verliezen. Het leert wanneer het voor zijn belangen op moet komen en wanneer niet, en het leert doorzetten tot het bittere einde.

Ouders moeten de behoeften van hun kinderen leren kennen. Een vader moet weten hoeveel zijn kind met het oog op zijn leeftijd aan kan. Hij moet weten wanneer het tijd is voor stoeien of andere activiteiten.

Ouders moeten hun kinderen uiteenlopende ervaringen laten opdoen, daar deze verbazingwekkende, verstrekkende effecten kunnen sorteren. De actieve deelname van de vader in het spel van het kind is van uiterst groot belang voor het welzijn en de

baby, op zo'n 20 tot 30 centimeter afstand. Vergewis u ervan dat de voorwerpen te groot zijn om in te slikken.

Wanneer u terwijl u tegen uw baby praat door de kamer loopt, wordt u een bewegend object dat gevolgd kan worden en helpt u het kind beeld en geluid te associëren, waardoor u het coördinatievermogen ontwikkelt. Als u uw baby rechtop draagt, vergroot u zijn visuele ervaring.

Help uw baby, wanneer hij 2 tot 3

uw dagelijkse bezigheden gade te slaan.

Laat uw kind, wanneer het 6 tot 8 maanden is buiten de box rondkruipen om de omgeving te verkennen. Kruipen is belangrijk voor een geëvalueerde groei.

Zorg ervoor dat uw huis veilig is! Zet alle gevaarlijke dingen uit het gezicht en buiten zijn bereik. Besteed aandacht aan uw huishouding. Zorg dat de vloer gezogen is en er geen gevaarlijke spelden, geldstukken, knopen of spijkers toevallig binnen handbereik van uw baby liggen. Controleer het meubilair, de randen, het glas, het tafelkleed en de stopkontakten. Houd de omgeving van de baby scherp in het oog.

Bevorder de creativiteit

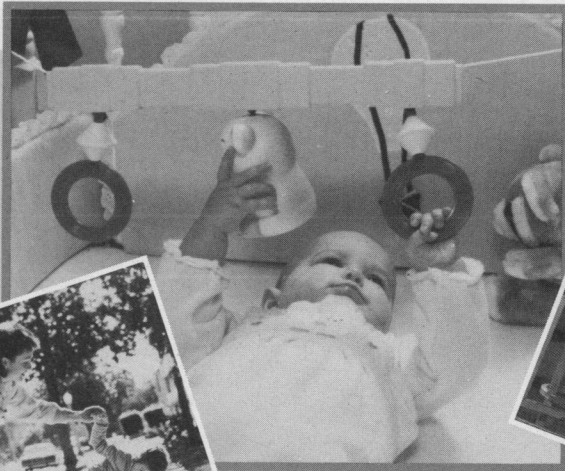
Gekocht speelgoed vormt niet het meest waardevolle bezit van uw kind. Er zijn in en om het huis zoveel dingen waar het van kan genieten.

Kartonnen dozen van allerlei formaat, plastic bekertjes en lepeltes, en potten en pannen lenen zich heel goed voor experimenten. Zij helpen kinderen ordenen, op een rij zetten en stapelen naar maat. Dit is een waardevolle oefening voor het schoolwerk later. Geef uw kind een papieren (niet een plastic) zak om te vullen en te legen.

Denkt u niet dat u grote bedragen aan speelgoed moet besteden. Een huis hoeft net zo min als een doelmatig klaslokaal duur uitgerust te zijn om het beste onderwijs te garanderen. Creativiteit is veel waardevoller. Te veel luxueus speelgoed heeft vaak tot gevolg dat men minder over heeft voor speelgoed van het juiste soort.

Vergewis u ervan dat al het speelgoed dat u koopt veilig is. En geef uw kind niet teveel speelgoed tegelijk. Leg wat weg en ruil het speelgoed om opdat het verrassend blijft en opnieuw trekt.

Speelgoed dat uw kind ertoe aanzet iets te doen gebeuren is het waardevolst. Het coördinatievermogen wordt erdoor ontwikkeld, zoals bijvoorbeeld door knijpen delen bewegen of van vorm veranderen. Is het speelgoed te moeilijk, dan draagt het niet werkelijk tot het coördinatievermogen bij. Het kind krijgt dan het idee dat anderen het voor hem moeten doen.

evenwichtige ontwikkeling van het kind.

Ontwikkel de geestelijke vermogens

Kinderen worden geboren met een grote verscheidenheid aan geestelijke vermogens, die wij als ouders moeten aanmoedigen en ontwikkelen. Wij moeten alle zintuigen van het kind in het spel betrekken.

Een flauw licht dat 's nachts in de kamer van de baby brandt geeft hem iets om naar te kijken wanneer hij wakker wordt.

Babies hebben verandering nodig in hun omgeving. Zachte, hangende voorwerpen in de buurt van hun wieg hebben een nuttig effect. Ze op en neer laten gaan aan elastieke koorden is een schitterende ontdekking van de beginselen van de wetenschap.

Een rammelaar mag niet ontbreken. Zorg ervoor dat alles van deugdelijke kwaliteit is. Houdt gedurende de eerste vier maanden de voorwerpen binnen het oogbereik van de

maanden oud is van handje te wisselen terwijl hij de rammelaar schudt, en houdt zijn handjes voor zijn gezicht als u kiekeboe speelt.

Is hij 4 tot 6 maanden, geef hem dan een voorwerp en help hem het vast te houden. Door het weg te pakken helpt u de oog-hand coördinatie te ontwikkelen. Plaats, naarmate de baby groter wordt, het speelgoed steeds iets verder buiten zijn bereik. Het kind zal zijn hand moeten uitstrekken om het te pakken.

Schud een rammelaar eerst aan de ene kant van de baby en dan aan de andere. Dit bevordert de ontwikkeling van de oogspieren. Wanneer u dit doet, terwijl u hem op zijn buik plaatst, draagt u bij tot de ontwikkeling van nek en armen. Met enige hulp van u kan dit spelletje hem helpen zich om te rollen, terwijl u zachtjes zijn lichaam met uw hand stuurt.

Is uw baby 5 maanden laat hem dan met wat steun rechtop zitten om

Ballen mogen niet ontbreken. Geef ze uw kind door de jaren heen in verschillende maten. Begin met één die de grootte heeft van een voetbal. U zult merken dat uw kind gemakkelijker gooit dan vangt, aangezien er voor het laatste meer ooghand coördinatie nodig is.

Geef uw kind een bal en een muur. De bal wordt zo een actieve speelmakker. Er vindt een leer- en coördinatieproces plaats.

Spelen met water is belangrijk. Veel kan worden geleerd door het gebruik van uiteenlopende knijp-, spuit-, en druppelvoorwerpen en van voorwerpen die drijven of zinken. Wanneer het kind van zijn badje overstapt op de badkuip, laat er dan niet al te veel water inlopen. Laat uw kind niet alleen — geen seconde.

Blokken helpen bij het leren hanteren en bouwen, maar dienen in de beginfase zacht en sponsachtig te zijn.

Laat uw kind naarmate het vaardiger wordt spelen met een oude rits en met materiaal met knopen en knoopsgaten die het kan dichtmaken. Dat is een goede oefening. Laat het de verschillen tussen de diverse stoffen voelen.

Motorische vaardigheden

Uw kind moet zich ook oefenen in motorische vaardigheden. Het spelen met kleine voorwerpen zoals kralen (die geregen kunnen worden), het plukken van bessen, het sorteren van spijkers, het uitknippen en opplakken van plaatjes uit oude tijdschriften zullen de fijne motoriek helpen ontwikkelen.

Het sorteren van uitgeknipte plaatjes naar soort, vormt een goede oefening in het organiseren. Laat uw kind plaatjes plakken op plastic dekseltjes van potjes om schilderijtjes te maken voor aan de muur.

Laat uw kind ook ervaring opdoen met klei. Het vormen in drie dimensies is belangrijk. De vormverandering vormt een nieuwe uitdaging voor hem.

Maak uw eigen legpuzzels door plaatjes op karton te plakken en die in stukken te knippen. Maak de stukken kleiner naarmate uw kind groter wordt.

Laat uw kind in het huishouden prullen oprapen. De hand-vinger co-

ördinatie wordt zo gecombineerd met nuttige karweitjes.

Zowel de fijne als de grove motoriek moeten worden ontwikkeld. Voor een juiste groei zijn ook goedpassende schoenen onontbeerlijk. Het is moeilijk voor een kind om te spelen in glibberige sandalen.

Span een lijn op de vloer of op de grond. Laat uw kind oefenen met daar overheen stappen en springen. Voeg nog een lijn of koord toe en maak de afstand hiertussen al naar gelang de vaardigheid van uw kind steeds groter.

Een plank leent zich goed voor evenwichtsoefeningen. Deze kan later worden verhoogd met behulp van telefoongidsen. Help in het begin. Laat uw kind later oefenen met achteruit of opzij lopen.

Laat uw kind kennismaken met klimrekken, zweeftouwen, met schommels en glijbanen.

In het begin zijn kinderen weleens bang voor sommige speeltoestellen. Heb daar begrip voor en moedig ze aan. Doe zelf ook mee. Leer hun veiligheidsregels. Het spelen op deze

naast de ervaring die zij opdoen uit hun rondzwervingen in hun directe omgeving.

Wonen wij in de stad en op een flat dan moeten wij ervoor zorgen dat onze kinderen de gelegenheid krijgen te spelen op plaatsen waar zij te midden van bomen, struiken en grasvelden kunnen bewegen, onderzoeken en ontdekken terwijl zij hun eigen spelletjes en avonturen bedenken. Voor sommige ouders eist dit wel enige inspanning. Maar het is voor kinderen een waardevolle ervaring zich te bevinden in de natuurlijke omgeving van Gods schepping.

Onze kinderen moeten zich lichamelijk ontwikkelen terwijl zij hun opmerkingsgave scherpen. Waarnemen houdt in gegevens ontvangen via de zintuigen en daarop adequaat reageren.

Ouders moeten nagaan of hun kind links van rechts kan onderscheiden en kan springen, glijden, hinkelen en huppelen.

Kan uw kind zowel op de linker- als op de rechtervoet hinkelen? Zijn de beweging-

speeltoestellen stimuleert het kind tot het schatten van afstand. Het denken moet aan de handeling voorafgaan. Dit betekent een goede training. De bewegingen moeten worden gecoördineerd met verstandelijke activiteiten.

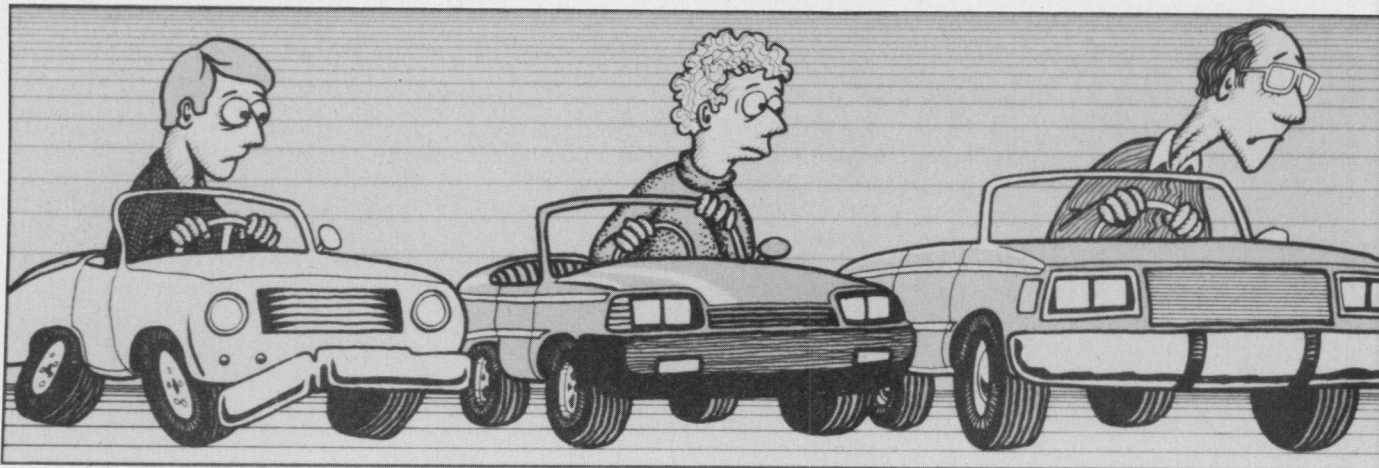
Verscherping van het waarnemingsvermogen

Bedenk dat kinderen op het platteland ook begeleid spel nodig hebben

gen gecoördineerd? Kan het beide zijden van het lichaam tegelijk en afzonderlijk onder controle houden?

Een gecoördineerd lichaam bevordert de eerste successen van uw kind. Dit is van invloed op alle activiteiten in zijn latere leven.

Gecoördineerd bewegen strekt zich veel verder uit dan het speelterrein! Doe uw best dit in uw kind aan te kweken. □

„Waarom zegenen

Vraagt u zich dat weleens af? Zo ja, bent u er dan zeker van dat God u niet zegent? En als dit zo is, wat kunt u er dan aan doen?

Clayton D. Steep

Er bestaat geen twijfel over. God heeft beloofd degenen die hun leven aan Hem onderwerpen in gehoorzaamheid aan zijn wetten rijk te zullen zegenen.

Neem bijvoorbeeld Maleachi 3:10, waar God zegt: „Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerschen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten” [Statenvertaling: „zodat er geen schuren genoeg wezen zullen”]. Denkt u dat dat uw situatie accuraat beschrijft?

In Job 36:11 lezen wij opnieuw dat degenen die God gehoorzamen en dienen hun dagen in voorspoed voleindigen. En Psalm 1:3 zegt van de rechtvaardige dat „al wat hij onderneemt, gelukt”. Slaat dat op u?

Sommige oprecht bekeerde christenen kijken naar deze en overeenkomstige beloften in Gods Woord en vervolgens naar hun eigen leven en raken dan ontmoedigd. „Waarom zegent God *mij* dan niet?” vragen zij zich af. Zij kijken om zich heen en zien wat de Bijbel „de voorspoed der goddelozen” noemt. Evenals de schrijver van Psalm 73 weten zij dat God belooft goed te zijn voor degenen die „rein van hart zijn” (vers 1). Maar wanneer zij dan zien hoe voorspoedig sommige goddelozen zijn, zijn zij met stomheid geslagen en scheelt het weinig of zij struikelen geestelijk (vers 2-3).

En wat misschien nog moeilijker te verdragen is, zij kijken wellicht ook naar andere christenen — die op geen stukken na zolang bekeerd zijn als zij — en zien dan hoe sommige van hen heel duidelijk in voorspoed leven.

Zij zijn er zich wel van bewust dat zij dergelijke vergelijkingen niet moeten trekken. Maar desondanks valt het hun moeilijk boven zulke gedachten uit te stijgen.

Komt dat u bekend voor?

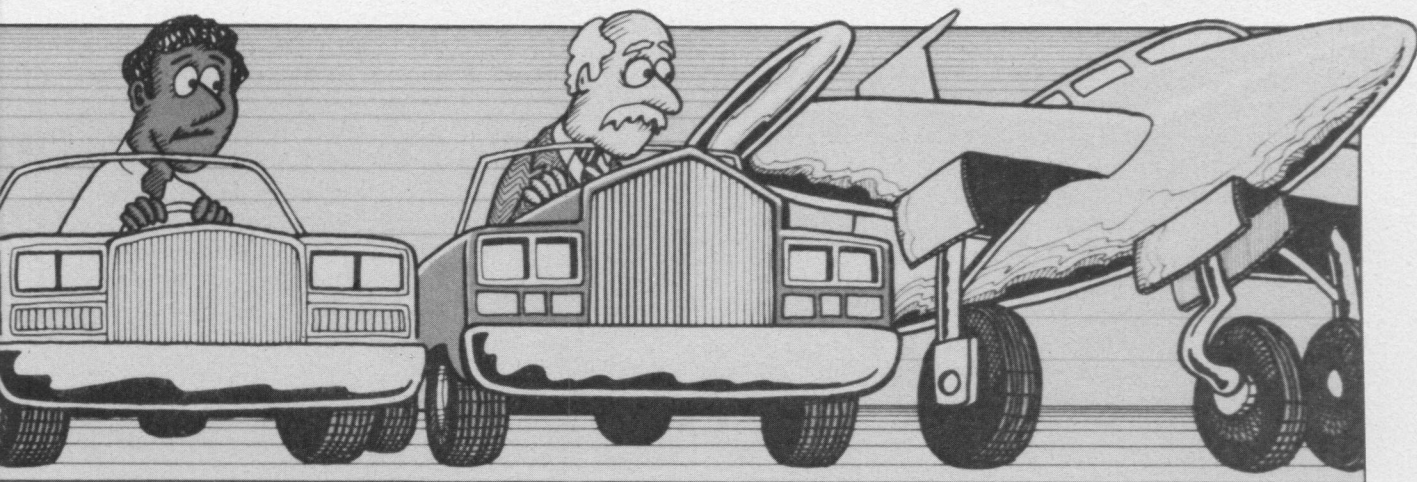
Niet gezegend?

Laten wij de mogelijkheid overwegen dat u inderdaad *niet* gezegend wordt in de mate waarin u gezegend zou kunnen worden. Dat kan gebeuren. Is dat het geval, dan is er een reden voor en is een diepgaand zelfonderzoek beslist vereist.

Bent u gewoon God in een bepaald opzicht ongehoorzaam te zijn? Het veronachtzamen van één onderdeel van Gods geboden staat gelijk met het veronachtzamen van alle geboden (Jak. 2:10).

Bent u trouw in het nakomen van de financiële wetten die u in de Bijbel vindt? Bent u daar niet van op de hoogte, vraagt u dan ons gratis boekje *Het einde van uw financiële zorgen* aan. Past u de zeven regels voor succes in uw leven toe? (Ons boekje over dit onderwerp is eveneens gratis verkrijgbaar: *De zeven regels voor succes*.) Hebt u oog voor de noden van anderen — in het bijzonder van de armen? God zegt dat Hij degenen die wat zij hebben edelmoedig delen met anderen, zal zegenen (Spr. 28:27).

Het mag wellicht te fundamenteel schijnen om er zelfs maar van te gewagen, maar hebt u God wel gevraagd om u te zegenen? En wat nog belangrijker is, besteedt u minstens evenveel tijd aan het bidden om Gods zegeningen voor anderen? Ook voor uw vijanden?

God mij niet?"

God verwacht niet van ons dat wij volmaakt zijn voordat Hij ons materiële zegen schenkt. Maar Hij wil wel dat wij oprecht pogen de waarheid die wij kennen toe te passen. Hij wil dat wij streven naar volmaaktheid. Dat is het doel van het christelijke leven (Matth. 5:48).

Wanneer de fouten die wij maken, bij het streven naar volmaaktheid, worden weggewassen door het bloed van Jezus Christus, zijn wij rein in Gods ogen. De vloek van de ongehoorzaamheid wordt opgeheven en niets staat Gods rijkste zegeningen meer in de weg. „Zalig [gezegend] zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn”, verzekert de Bijbel (Rom. 4:7-8).

Laten wij stellen dat u al het bovengenoemde in acht neemt, dat u werkelijk geestelijk groeit, maar nog steeds af en toe het gevoel hebt dat u niet voldoende gezegend bent.

In dat geval moeten wij u vragen waaraan u de zegeningen afmeet. Welke graadmeter gebruikt u? Is de hoeveelheid materiële goederen die men bezit de christelijke maatstaf? Zijn fysieke voorwerpen de belangrijkste maatstaf om te bepalen in welke mate een christen gezegend wordt?

Volgens de Bijbel niet!

Het ware perspectief

Laten wij deze zaken in hun ware perspectief bezien. Laten wij terug-

gaan naar het begin van ons bestaan.

De gave van het leven op zich is een enorme, onverdiende zegen. Al het waardevolle dat ons naast het inlevenszijn geschonken is, is toegift, is meer dan wij verdienen.

O ja, er zijn wel mensen die het gevoel hebben dat zij zich ingespannen hebben voor allerlei verworvenheden. Maar zij zouden dat niet hebben gekund zonder de gave zich te kunnen inspannen. Al het goede dat deel uitmaakt van ons leven is een onverdiend geschenk — een zegen.

Op grond waarvan denken sommige van ons dat zij nog meer verdienen?

Als God ons meer geeft, is dat geweldig. Maar als Hij dat niet doet, dan moeten wij goed oppassen dat wij de zegeningen die wij hebben niet verliezen; want als wij zo blind zijn voor onze zegeningen dat wij niet weten dat wij ze hebben — er niet intens dankbaar voor zijn — moet God ze ons misschien wel afnemen om ons te doen beseffen, te laat wellicht, welke het waren (Ps. 39:12). Bedenk hoe Ezau de zegen van zijn geboorterecht niet naar waarde schatte en deze zegen zo verloor (Gen. 25:29-34). Pas later besepte hij de waarde van wat hij eens had (Hebr. 12:16-17).

Eerst het belangrijkste

Wat maakt dat men zich niet „gezegend” voelt? Meestal is een

dergelijk gevoel het directe resultaat van de fout waartegen in 2 Korinthe 10:12 gewaarschuwd wordt — de fout dat men zichzelf met anderen vergelijkt.

Een gebruikelijke blunder. „Hij of zij heeft meer van dit of dat dan ik” is de eerste gedachte in een razendsnel denkproces waarbij een toevallige waarneming wordt omgezet in afgunst, begeerte en ontevredenheid. Men voelt zich niet „gezend” *vergeleken met een ander*.

Jezus illustreerde deze menselijke zwakheid in een gelijkenis over arbeiders die met het bedrag dat hun werd betaald voor hun werk tevreden zouden zijn geweest. Zij *zouden* tevreden *zijn geweest*, als zij niet gezien hadden dat enkele van hun medearbeiders een hoger uurloon ontvingen dan zij. Hun dankbaarheid verdween. Ontevredenheid, zelfbeklag en gemor volgden.

Hun werkgever, die in de gelijkenis God vertegenwoordigt, berispte hen streng voor hun verkeerde houding. „Staat het mij niet vrij”, vroeg hij, „met het mijne te doen, wat ik wil?” (Matth. 20:1-16.)

Alle zegeningen — alle goede gaven — behoren God toe en zijn van Hem afkomstig (Jak. 1:17). Wie zijn wij dat wij ons zouden mogen afvragen hoe Hij verkiest die uit te delen?

Het zal God beslist geen genoegen doen als iemand moppert omdat hij geen beter televisietoestel, auto, of

huis heeft of geen hogere levensstandaard geniet. Als het hart zozeer hecht aan materiële zaken dat hij of zij zich als een verwend kind gedraagt omdat het niet nog meer bezit, is een van de schadelijkste dingen die hem kan overkomen dat hij gezegend wordt met nog meer materiële goederen.

Een dergelijke toename zou een strik kunnen worden waardoor die persoon zelfs zijn kans op behoud zou kunnen verliezen. U kunt het geloven of niet, maar het kan voor een rijke moeilijker zijn dicht bij God te blijven dan voor iemand die weinig aardse goederen bezit (Lukas 18:25). Voor het leven van de mens geldt nu eenmaal dat wanneer alles fysiek goed gaat, er aan de geestelijke toestand vaak wat schort.

Bedenk wat een rampzalige uitwerking de rijkdom op Koning Salomo had. Hij was schatrijk, maar dit droeg ertoe bij hem geestelijk te ruïneren omdat hij zijn rijkdom niet op de juiste wijze benutte. Als dit een man van zo grote wijsheid overkwam, dan kan dit zeker ook elk van ons overkomen.

Hoedt u voor hebzucht

Terwijl Jezus aan het onderrichten was, werd Hij eens onderbroken door een opgewonden figuur die zich een weg baande door de menigte. Deze man werd overmand door bezorgdheid. Maakte hij zich zorgen over hoe hij nader kon komen tot God of over een andere geestelijke kwestie? Nee. Dat was het niet. Zijn bezorgdheid betrof een materiële, fysieke, aardse zaak.

Deze man vergeleek zichzelf met zijn broer die materieel gezegend was met een erfenis, waar hij niet in deelde. Hij was ontevreden en wilde dat Jezus er iets aan deed (Lukas 12:13). Misschien had deze man wel recht op een deel van de erfenis, maar luister naar het antwoord van Jezus. Het geeft weer wat God ook nu zou zeggen tegen een ieder die geneigd is zich ontevreden te voelen over Zijn materiële zegeningen: „Ziet toe, dat gij u wacht voor alle hebzucht, want ook als iemand overvloed heeft, behoort zijn leven niet tot zijn bezit” (vers 15).

Dat is het memoreren waard. Nooit is het belangrijker geweest die woorden in gedachten te houden dan

in dit materialistische tijdperk. Zet uw zinnen niet op zichtbare, fysieke zegeningen, zegt Jezus. Streef daarentegen naar „rijk” worden „in God” (vers 21).

Tel de zegeningen die van belang zijn

De zegeningen die werkelijk van belang zijn zijn geestelijke zegeningen, zegeningen die niet per se gezien behoeven te kunnen worden, maar die kunnen worden waargenomen door het geloof (Hebr. 11:1). Daarop moet onze geest gericht zijn (Kol. 3:2).

De reden waarom Ezau zijn eerstgeboorterecht niet naar waarde schatte en het daardoor verloor was dat hij niet het geloof bezat waardoor hij in staat was de uiteindelijke waarde ervan in te zien. En de linzensoep in ruil waarvoor hij het verkanselde? Die kon hij wel zien. En ruiken en proeven en voelen.

Dit alles betekent niet dat God degenen die hun leven aan Hem toevertrouwen en de juiste levenswijze zoeken om hun omstandigheden te verbeteren, niet fysiek, materieel en financieel zegent. Hij doet dat beslist wel.

Het punt is echter dat ook indien Hij dat niet doet op de manier, in de mate en op het precieze tijdstip dat wij juist achten, wij niettemin voortdurend dank moeten zeggen voor wat wij wel hebben (Ef. 5:20).

In de Bijbel staat, alles welbeschouwd, nergens een belofte dat wie christen wordt automatisch grote rijkdom verwerft. De apostel Paulus waarschuwt tegen de gedachte dat godsvrucht iets winstgevends is. Hij voegt er echter aan toe: „Nu brengt inderdaad de godsvrucht grote winst, indien zij gepaard gaat met tevredenheid” (1 Tim. 6:5-6).

Wat maakt, in feite, een voorwerp of ervaring tot een zegen? Is dat niet dat het voorwerp of de ervaring welzijn en geluk voortbrengt?

Hoe meer situaties iemand kent waarin hij gelukkig kan zijn, hoe meer die persoon gezegend is. Het zijn dus niet de fysieke omstandigheden die het belangrijkste zijn; gezegend zijn is in de eerste plaats een toestand van de geest, omdat in de geest van de mens wordt uitgemaakt wat hij of zij aangenaam vindt.

„Laat uw wijze van doen onbaat-

zuchtig zijn”, schreef Paulus bij een andere gelegenheid. „Weest tevreden met wat gij hebt” (Hebr. 13:5).

Lees in 2 Korinthe 11:23-28 over de gebeurtenissen die zo'n groot deel van zijn leven als christen beheersten: hij werd geslagen, gestenigd, gevangen gezet, leed schipbreuk, verkeerde voortdurend in gevaar, was ten prooi aan honger, dorst en slape-loosheid, om maar enkele van de beproevingen en ontberingen te noemen. Paulus achtte zich echter gezegend — rijk gezegend „met allerlei geestelijke zegen” in Christus (Ef. 1:3).

Lees in Hebreëen 11 over de heiligen uit de geschiedenis die thuisloze zwervers waren (vers 36-38). Dezen behoorden tot Gods eigen volk, zijn geroepenen die Hij liefhad en rijkelijk zegende — mits u het oog des geloofs hebt om dit te zien.

Gezegend? Volgens welke maatstaf? Volgens de maatstaf die het meeste telt. Zij hadden een persoonlijke relatie met de almachtige God. Hun was de onschatbare belofte van het eeuwige leven gedaan. Zij ontvingen innerlijke kracht, troost, vreugde (zelfs in tegenspoed), hoop en alle andere vruchten van Gods heilige Geest (Gal. 5:22).

Rijkdom? God was hun goud en hun kostbare zilver (Job 22:23-26). Zij waren inderdaad rijk gezegend. Zij zochten Gods Koninkrijk eerst en vertrouwden erop dat Hij bovendien fysieke en materiële zegeningen zou schenken op de tijd en op de wijze die Hem behaagden — zelfs als dat in sommige gevallen wachten betekende tot de opstanding (Matth. 6:33; Hebr. 11:13). Zij wisten dat als zij ernaar streefden voor alles Gods wil te doen, zij vroeg of laat al wat beloofd was zouden ontvangen (Hebr. 10:36). Zij waren erfgerechtigden en zouden eens met Jezus Christus alle rijkdom beërven (Jak. 2:5; Rom. 8:17).

Hebt u zich te veel gericht op wat gezien kan worden — op dingen die tijdelijk zijn — in plaats van op de dingen die eeuwig zijn (2 Kor. 4:18)? Misschien is dan nu een nieuw perspectief gecombineerd met een nieuwe telling van uw zegeningen op zijn plaats. U kon er weleens versted van staan hoeveel rijker u gezegend bent dan u dacht! □

De christelijke strijd — hoe u kunt winnen!

Het Woord van God zegt ons dat allen die de christelijke levenswijze volgen met drie dodelijke vijanden geconfronteerd zullen worden, vijanden die zullen proberen ons ervan af te houden onze zonden te overwinnen en Gods karakter op te bouwen. Deze dodelijke vijanden kunnen tussen ons en God komen te staan. Zij brengen hindernissen in onze geest die kunnen groeien, en ons langzaam maar zeker doen wegdrijven van de leiding en de kracht van Gods heilige Geest en het geloof van Jezus Christus — maar alleen als wij dit laten gebeuren.

God zegt dat deze vijanden verslagen moeten worden, en Hij vertelt ons hoe wij dit moeten doen.

1. Toont de apostel Paulus dat de christelijke levenswijze inzet en inspanning vereist — en dat eeuwig leven de moeite waard is om voor te strijden, zodat wij het niet aan onze greep laten ontsnappen? 1 Tim. 6:12; 1:18-19. Wiens „soldaat” was Timotheüs? 2 Tim. 2:3-4.

2. Volgde Paulus standvastig Gods levenswijze — wist hij, kort voor zijn dood, dat hij de christelijke strijd had gewonnen? 2 Tim. 4:6-8.

3. Wordt de strijd van een christen tegen fysieke legers gevoerd, of betreft het een geestelijke strijd? 2 Kor. 10:3-4. Waartegen moet een christen strijden? Vers 5.

De eerste vijand in de strijd van de christen is zijn menselijke natuur met haar goddeloze karaktereigenschappen (Gal. 5:19-21). De menselijke natuur laat ons bedrieglijk redeneren (Jer. 17:9). Zij verleidt ons tot zonde — tot het overtreden van Gods geestelijke wet — waardoor wij van Hem worden afgedreven. Onze natuur kan ons geestelijk vernietigen, tenzij wij weerstand bieden aan haar verkeerde impulsen.

4. Wat is de tweede dodelijke vijand van alle christenen? Gal. 1:4. Wat moet de houding van een christen jegens deze wereld zijn, met haar pracht en praal, haar streven naar status en haar betoverende aantrekkingskracht? 1 Joh. 2:15-17.

De apostel Johannes verwees naar de samenleving van deze wereld, waarin zoveel is gebaseerd op en wordt gemotiveerd door ijdelheid, zelfzucht, begeerte en hebzucht. Omdat de meeste mensen geestelijk misleid zijn (Openb. 12:9), begrijpen zij niet in welk opzicht zoveel van de gewoonten van deze wereld in Gods ogen verkeerd kunnen zijn.

5. Moeten christenen ernaar streven het kwaad in

de wereld te vermijden? 2 Kor. 6:14-18; Openb. 18:4. Betekent dit dat zij moeten wegtrekken uit bewoonde gebieden? Joh. 17:15-18, in het bijzonder vers 15.

Christus' gebed in Johannes 17 laat zien dat God van christenen niet verlangt dat zij naar de bergen of de woestijn trekken om aan het vermaak in deze wereld te ontsnappen. Zij moeten er veeleer naar streven *geestelijk* afgezonderd te zijn en weigeren aan de zonden van de wereld deel te nemen.

6. Wat, of wie, is de derde grote vijand van elke christen? 1 Petr. 5:8-9. Is het niet Satan de duivel die uiteindelijk verantwoordelijk is voor het inspireren van al het kwaad in de wereld? 2 Kor. 4:4; Ef. 2:1-2. Heeft hij, als de onzichtbare heerser van deze wereld, de gehele wereld misleid? Openb. 12:9.

Satan de duivel, de vroegere aartsengel Lucifer (Jes. 14:12; Ezech. 28:14-17), werd verdorven in zijn denkwijze en ontwikkelde aldus zijn satanische natuur, die hij sinds Adam en Eva naar de mensheid uitzendt. De mensen hebben Satans natuur, die wij de „menselijke natuur” noemen, argeloos aangenomen. Let op hoe Paulus deze natuurlijke geestestoestand beschreef: „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Rom. 8:7).

Is echter eenmaal de heilige Geest van God aan iemands geest toegevoegd, dan heeft hij toegang tot de geestelijke kracht om weerstand te bieden aan de houdingen van zelfzucht, begeerte, ijdelheid en haat die door Satan naar de geest van de mens worden uitgezonden.

Niemand wordt gedwongen deze impulsen van Satan te gehoorzamen. De duivel heeft geen macht iemand te dwingen verkeerd te denken of te handelen! Maar argeloze mensen doen dit automatisch; zij beseffen niet wat er in hun geest plaatsvindt. De meeste mensen laten zich gewoon meedrijven, waarbij zij gehoorgeven aan emoties en impulsen die vaak in vleselijke driften en ijdel streven tot uitdrukking komen.

Op deze wijze werkt Satan, de „god dezer eeuw”, „de overste van de macht der lucht”, feitelijk „in” (Ef. 2:2) de geest van argeloze mensen over de gehele wereld. Daarom beschrijft de Bijbel deze wereld als „de tegenwoordige boze wereld” (Gal. 1:4), en daarom is de wereld zo volkomen misleid!

7. Nadat iemand door Gods heilige Geest is verwekt, iets wat hem tot een ware christen maakt (Rom. 8:9), zal de duivel blijven proberen hem te misleiden, hem van Christus en zijn weg af te brengen. Waartegen waarschuwde Paulus de christenen te Korinthe? 2 Kor. 11:2-4, 12-15. Begonnen sommige christenen in Paulus' tijd opnieuw het slachtoffer te worden van de ingevingen van de duivel? Gal. 1:6-8; 3:1.

Bekering schermt ons niet af tegen Satans golf- lengte. Hij blijft de houdingen van zijn natuur naar onze geest uitzenden in een poging ons geestelijk ten val te brengen. Wanneer Jezus over overwinnen sprak, verwees Hij naar het overwinnen van Satans weg. Ware christenen strijden om Satans subtiële impulsen en de leerstellingen van zijn valse dienaren te overwinnen, terwijl zij er met Gods hulp naar streven aan zijn weg trouw te blijven.

Voordat Jezus Christus zich kon kwalificeren om de regering van God te herstellen en over alle naties te regeren, moest Hij Satans zwaarste verzoeken weerstaan. Die beslissende strijd staat opgetekend in Mattheüs 4. Merk op hoe de duivel probeerde Jezus Christus te beïnvloeden om tegen God te zondigen.

8. Op welke wijze trachtte de duivel, nadat Jezus 40 dagen en nachten in de woestijn had gevast, zowel menselijke ijdelheid als buitengewone honger uit te buiten? Matth. 4:1-3. En de zucht naar prestige, eer en macht? Vers 5-6, 8-9.

9. Hoe reageerde Jezus onmiddellijk op elk van deze verzoeken? Vers 4, 7 en 10. Wat was de uitkomst van deze titanische geestelijke strijd? Vers 11.

Jezus Christus overwon de duivel! Hij weerstond Satan en versloeg hem, waarmee Hij zijn heerschappij over hem toonde. Toen Hij de duivel een bevel gaf, moest Satan gehoorzamen. Hij sloop stil weg, in de wetenschap dat hij in deze beslissende geestelijke confrontatie aller tijden was verslagen. Christus overwon de listen van de duivel door het Woord van God. Hij reageerde op de verzoeken van de duivel door de juiste bijbeltekst aan te halen. Hij kende het Woord van God door en door. Christus kende Gods wil en Hij gehoorzaamde eraan. Daarom kon de duivel Hem niet misleiden.

10. Moeten christenen eveneens de duivel weerstaan met de waarheid die God hun heeft geopenbaard? 1 Petr. 5:9. Wat moet de duivel doen als men hem standvastig weerstaat? Jak. 4:7.

11. Welke instructies inzake het strijden tegen de impulsen en houdingen van de duivel geeft God ons door middel van Paulus? Ef. 6:10-12. Wat moeten christenen, behalve de kracht van Gods Geest gebruiken, „aandoen” om deze geestelijke strijd te strijden? Vers 11, 13. Waaruit bestaat Gods geestelijke wapenrusting? Vers 14-17.

Wij moeten bekleed zijn met de geopenbaarde „waarheid” van God (Joh. 17:17), zodat wij niet misleid kunnen worden, en het „pantser der gerechtigheid” dragen, wat het houden van Gods wet bete-

kent (Ps. 119:172).

Onze voeten moeten geschoeid zijn „met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes”: wij moeten actief ons deel doen in het bekendmaken van de boodschap van het spoedigkomende Koninkrijk van God (Matth. 24:14), dat deze aarde zal regeren en haar vrede zal brengen.

Het „schild des geloofs” beschermt ons tegen de aanvallen en verleidingen van Satan. Dit is niet ons eigen menselijke geloof, maar het geloof van Jezus Christus, dat in ons kan zijn (Gal. 2:20; Openb. 14:12). Christus' geloof wordt ons gegeven door Gods heilige Geest (Gal. 5:22).

De „helm des heils” (Ef. 6:17) houdt ons op de juiste wijze op ons geestelijke doel gericht. Het is de kennis van het ontzagwekkende doel dat God de mensheid heeft gegeven: uit de Geest geboren leden van het Gezin van God te worden!

Het „zwaard des Geestes” verwijst naar het geschreven Woord van God (Hebr. 4:12). Het is het enige offensieve wapen van de christen bij het strijden tegen de invloed van de duivel. Om dit wapen op de juiste manier te gebruiken moeten wij de Bijbel bestuderen en Gods wil en zijn beloften leren kennen.

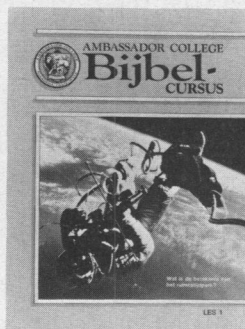
12. Wat is volgens Paulus ook noodzakelijk om de christelijke strijd te winnen? Ef. 6:18-20.

Christenen moeten dicht tot God naderen in volhardend gebed (1 Thess. 5:17), door te bidden voor al Gods mensen, voor het Werk van Gods Kerk en voor hun eigen behoeften.

Dit is de formule om Satan succesvol te overwinnen en hem te dwingen te vluchten. Dit is de volmaakte strategie voor het verslaan van de menselijke natuur en de zondige aantrekkingskracht van deze wereld, die beide door de aartsvijand van God worden gemotiveerd.

Door de Geest verwekte christenen moeten een voortdurende geestelijke strijd leveren. Maar met het Woord van God als zwaard en zijn wapenrusting als bescherming, en als zij tot het einde toe volharden, zullen zij erin slagen alle drie dodelijke vijanden te overwinnen!

(Vraag om onze gratis boekjes: *Heeft God een duivel geschapen?* en *Heeft God de menselijke natuur geschapen?*) □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u deze gratis cursus wilt volgen, kunt u ons schrijven.

Ga je gang: **DURF** **ANDERS TE ZIJN!**

Clayton Steep

Maar er is een betere manier om het te zijn dan door een rage te volgen.

Hoeveel zou jij betalen voor een weinig gebruikte hoepel?

Waarschijnlijk niet veel; toch waren deze grote hoepels jaren geleden een grote rage.

Dat waren troetelstenen ook. Voor veel mensen scheen het absoluut noodzakelijk minstens één troetelsteen te hebben, samen met een doosje

en een handboek met instructies over de verzorging ervan. Het is misschien moeilijk te geloven, maar minstens één persoon is rijk geworden door troetelstenen te verkopen. Maar wie komt er nu nog om? Het is zelfs moeilijk er een gratis weg te geven.

Waarom slaan zulke rages aan? Eén reden is dat sommige mensen in bepaalde opzichten vaak anders wensen te zijn dan de meerderheid. Zij willen bijzonder zijn. *Uniek* is waarschijnlijk het beste woord. Daarom sluiten zij zich bij een kleine groep aan die „in” is en die dingen op een andere manier doet. En een rage is geboren.

Lapjespoppen, glitterhandschoenen die zijn bedoeld om slechts aan één hand te worden gedragen — wat zal de volgende rage zijn?

De levenscyclus van een rage

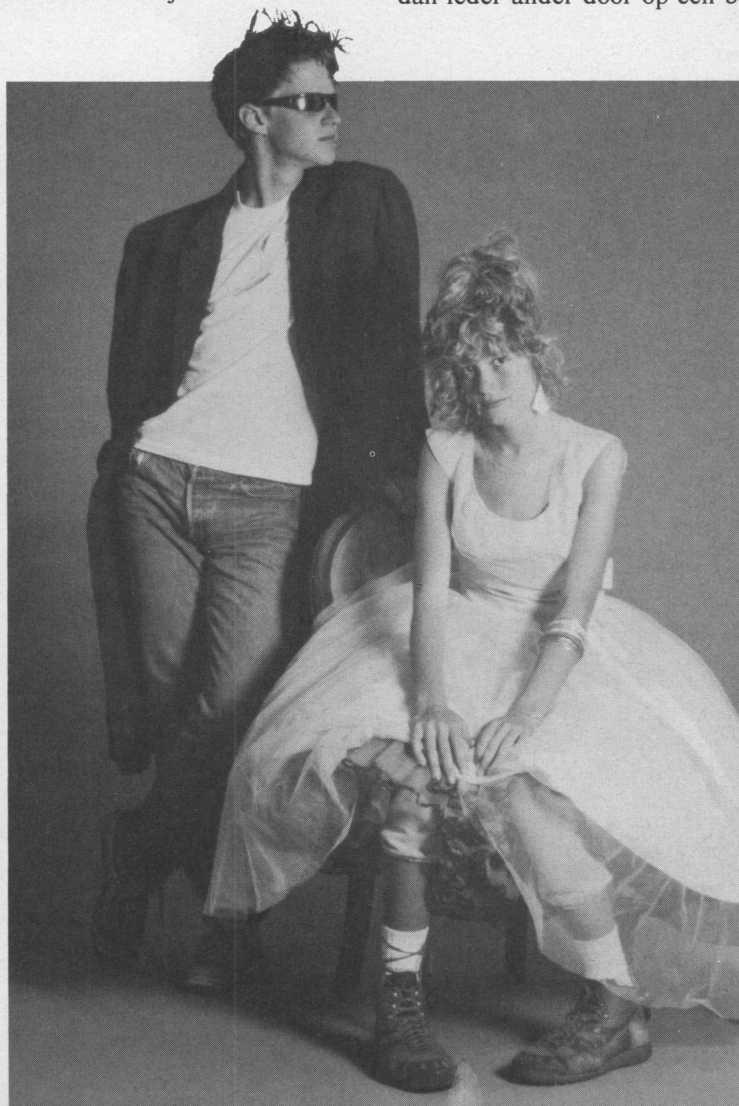
Weet je hoe lang een rage populair is? Totdat die door zoveel mensen wordt gevolgd dat het volgen ervan niet langer uniek is. Tot het nieuwtje eraf is.

Wij weten niet wie met de allereerste rage begon. Waarschijnlijk was het iemand die besloot anders te zijn dan ieder ander door op een bepaalde manier te handelen

of zich te kleden. Spoedig daarna probeerde nog iemand ook anders te zijn door die persoon na te volgen. En vervolgens weer iemand. En daarna nog iemand. Het duurde niet lang of de rage werd zo algemeen dat ze haar aantrekkingskracht verloor.

Je ouders kunnen zich wellicht de hippies en de bloemenkinderen van de jaren zestig herinneren. Ook zij wilden anders zijn. Veel jongens lieten hun haar lang groeien en zowel jongens als meisjes droegen flodderige kleding en gebruikten

Kleding wordt vaak gebruikt om individualiteit uit te drukken — of juist gelijkheid. Als een bepaald aantal mensen een stijl aanvaardt, wordt deze een rage.

Waarom slaan rages aan? Eén reden is dat sommige mensen anders wensen te zijn.

Voor het geval dat je je op dit ogenblik niet kunt herinneren waar de Tien Geboden over gaan, volgt hier een algemeen en kort overzicht. Maar lees ze ook in hun geheel in de Bijbel in hoofdstuk 20 van het boek Exodus:

Het eerste zegt dat je niets anders in je leven boven God moet plaatsen.

Het tweede zegt dat je je niet met verkeerde religieuze gewoonten of praktijken moet bezighouden.

Het derde zegt dat je Gods naam niet op een verkeerde manier mag gebruiken.

Het vierde dat je de sabbat niet mag ontheiligen.

Het vijfde dat je je ouders moet eren.

Het zesde zegt niet te doden, waarmee wordt bedoeld dat wij zelfs niet mogen haten.

Het zevende dat wij niet met verkeerde seksuele praktijken moeten meedoen.

Het achtste zegt niet te stelen.

Het negende niet te liegen.

Het tiende zegt dat je niet jaloers

bepaalde uitdrukkingen in hun taal. Al gauw werd het moeilijk hen uit elkaar te houden, omdat zij allemaal zo op elkaar leken en op dezelfde manier handelden en spraken. Het was de zoveelste rage.

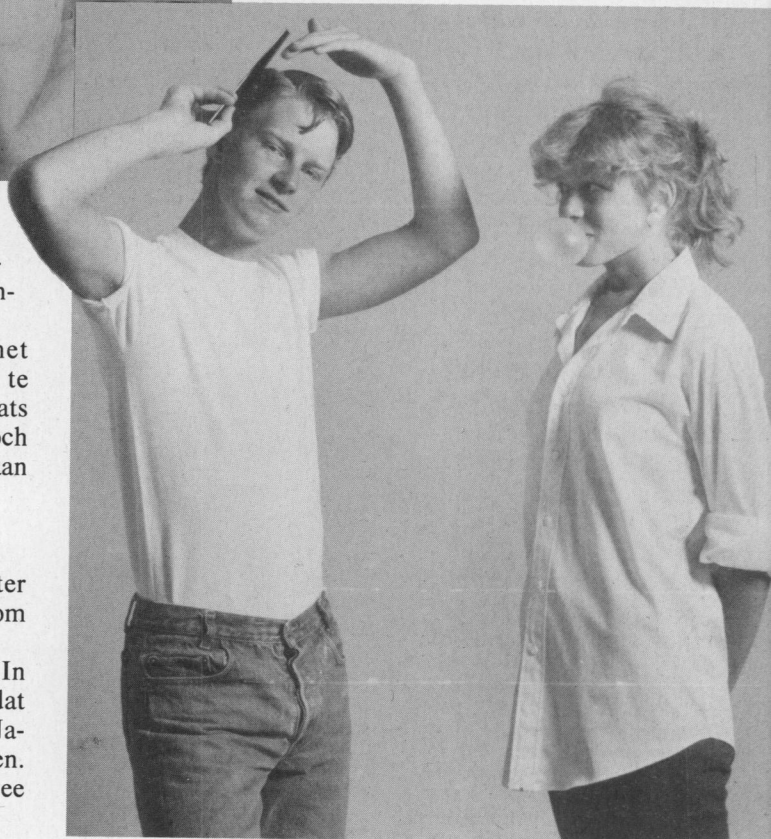
Hetzelfde gebeurt met de punkrage. Zodra het nieuwtje eraf was, begonnen zij allemaal erg op elkaar te lijken. Zij probeerden anders te zijn, maar in plaats daarvan lijken zij op alle andere punkers. Zo zijn zij toch niet werkelijk uniek. De punkrage zal komen en gaan zoals zoveel andere rages.

Hoe je werkelijk anders kunt zijn

Sommige rages zijn onschuldig; andere kun je beter vermijden. In elk geval is er een veel betere manier om werkelijk uniek te zijn: door te doen wat God zegt!

Lach niet! Het vergt een enorme hoeveelheid moed. In deze wereld gehoorzamen zo weinig mensen God dat iedereen die Hem wel gehoorzaamt heel anders is. Natuurlijk, er zijn heel wat mensen die over God spreken. Over Hem spreken en doen wat Hij zegt zijn echter twee verschillende dingen.

Als je het niet gelooft, denk dan over het volgende na: Hoeveel vrienden heb je die alle Tien Geboden houden?

mag zijn op wat iemand anders heeft.

Hoeveel vrienden en klasgenoten heb jij die deze Tien Geboden volgen?

Natuurlijk is het houden ervan niet gemakkelijk. God weet dat. Maar als iemand die probeert ze te houden, struikelt en een fout maakt, zal God het vergeven als hij of zij Hem dat vraagt en zo lang hij of zij zijn best doet. Het punt is echter: hoeveel mensen ken je die het zelfs maar proberen?

Daarom is iedereen die het wel probeert zo anders, zo uniek!

Geen voorbijgaande rage

En het is ook niet enkel een of andere rage die voorbij zal gaan. Er komt een tijd dat iedereen op aarde Gods geboden zal gaan houden, omdat zijn geboden juist en goed zijn. Ze brengen vrede en geluk. Ze nemen oorlog en misdaad en angst weg. Daarom zal de wereld van morgen volgens die wetten worden geregeerd.

Maar als iedereen Gods wetten gehoorzaamt, lijkt dan niet iedereen op elkaar? Nee, beslist niet. Het houden van Gods geboden is een zekere manier om in de wereld van vandaag uniek te zijn. In de wereld van morgen echter zal het gehoorzamen aan Gods wetten je niet uniek maken. Er zijn meer goede manieren om uniek te zijn.

God houdt van variatie. Iedereen heeft zijn eigen persoonlijkheid, talenten en bekwaamheden. Niemand die ooit heeft geleefd is precies zoals

**Weet je hoe lang
een rage populair is?
Tot het nieuwtje
eraf is.**

jij. Je hoeft niet te proberen uniek te zijn door het navolgen of imiteren van rages die iemand anders heeft bedacht. Wees een individu op de juiste manier. Laat je eigen individualiteit zich ontwikkelen binnen de richtlijnen van Gods wetten.

Als je nu begint, sta je aan het begin van iets groots. Wees echter gewaarschuwd dat de mensen om je heen zullen gaan denken dat je anders bent. Er is niet per se moed voor nodig om een rage te volgen. Het vergt echter wel moed om op Gods manier anders te zijn.

Maar wat maakt het eigenlijk uit wat andere mensen denken? Begrijpen andere mensen je altijd? Zijn andere mensen altijd beschikbaar en bereidwillig je te helpen wanneer het nodig is? Kunnen andere mensen eeuwig leven geven? Nee. God kan echter al deze dingen en meer voor je doen als je de beslissing neemt Hem te volgen.

Bijzondere kleding en andere rages komen en gaan. Gewoonlijk ontstaan ze door iemand die besluit anders te zijn — totdat iedereen hem nadoet!

Waarom zou je deze uitdaging van God niet aannemen? Wees anders. Gehoorzaam Gods wetten. Bijvoorbeeld, in plaats van toe te geven aan de druk om met de massa mee te gaan en winkeldiefstal te plegen — het achtste gebod te schenden — zou je Gods weg van geven kunnen toepassen. Wees goed voor anderen. Zeg een vriendelijk woord. Help waar dat nodig is.

Vraag voor meer informatie om ons gratis boekje *De Tien Geboden*. Het legt nader uit hoe je werkelijk anders kunt zijn. □

BEPROEFT ALLE DINGEN

Gods doel met het scheppen van de mens

Dat is *Ongelooflijk!* was de naam van een populair Amerikaans televisieprogramma dat uitsluitend was gewijd aan ongewone, spectaculaire, ongelooflijke stunts en gebeurtenissen. Deze show ging uiteraard alleen over fysieke dingen.

Niettemin kan het transcendente *geestelijke* doel van de mens, wanneer het goed wordt begrepen, alleen met hetzelfde superlatief worden beschreven: het *is* ongelooflijk!

Toch begrijpen heel weinig mensen werkelijk waarom precies God de mens maakte, of wat Gods doel en bestemming voor de mensheid is.

Bedenk wat dit betekent! Zonder de kennis van waarom hij bestaat, heeft het leven van de mens geen werkelijke betekenis. De mens heeft geen uiteindelijke bestemming en is geestelijk als een kurk op de oceaan, overgeleverd aan elke macht, goed en kwaad, zonder richting of anker. Het leven is doelloos en onzeker.

Toch hoeft dit niet zo te zijn, want God, de gever van elke goede en volmaakte gave, heeft in de Bijbel het doel en de bestemming van de mens nauwkeurig omschreven, voor hen die het willen lezen en geloven.

De basisdoctrine

Het doel van het menselijke leven is: God maakte de mensen om zijn zonen te worden in zijn eigen Gezin en dus op zekere dag zelf Goden te zijn.

De leerstellingen van deze wereld

De godsdienstleraren van deze we-

reld schieten op een rampzalige manier te kort in het kennen of onderwijzen van deze ongelooflijke waarheid. Sommigen zeggen dat God de gelovigen de hemel belooft, al schijnen weinigen te weten wat de mens voor alle eeuwigheid in de hemel zal doen. Anderen zeggen dat de gelovigen engelen worden.

Weer anderen geloven in reïncarnatie: een soort hiërarchie van levensvormen (van dier naar mens, en, in sommige gevallen, naar bovennatuurlijk) waarin men voortdurend stijgt of daalt (na de dood en wedergeboorte), afhankelijk van zijn goedheid of slechtheid in dit leven. Sommige niet-christenen geloven dat wanneer men sterft de geest zijn identiteit verliest en zich in gelukzalige vergetelheid verenigt met de krachten van het heelal. Degenen die geen enkele religie aanhangen denken gewoonlijk dat het doel van het leven niets hogers kan zijn dan „deze wereld te verbeteren”.

Geen van deze ideeën echter hebben, ongeacht hoe edel of wijdverspreid ze ook mogen lijken, zelfs maar in de verste verte een bijbelse basis. Wat is dan het doel van het leven? Waarom schiep God de mens? Of om koning David aan te halen: „Wat is de mens, dat Gij zij-

ner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?” (Ps. 8:5.)

De bijbelse leer

Om deze vraag te beantwoorden — en om het doel van de mens te weten te komen — moeten wij eerst iets over God te weten komen. Wij moeten leren dat God een Gezin is!

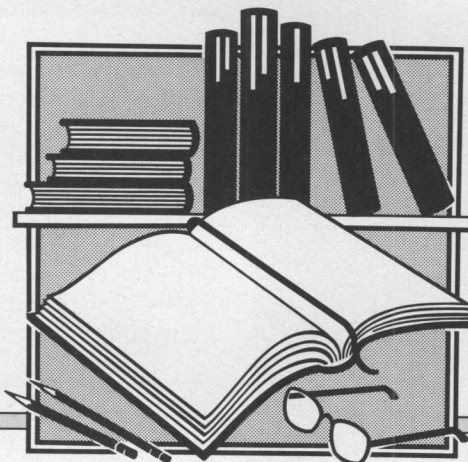
Op deze eenvoudige waarheid wordt vanaf het allereerste vers in de Bijbel gezinspeeld. In Genesis 1:1 staat: „In den beginne schiep God de hemel en de aarde.” Het woord dat werd vertaald met „God” is het hebreeuwse woord *Elohim*, dat een meervoudig aspect heeft, zoals het woord *groep* of *kerk*.

Genesis 1:26 bevestigt deze waarheid verder, omdat het God (*Elohim*) als volgt citeert: „Laat *Ons* mensen maken naar *ons* beeld.” God is kennelijk uit meer dan één wezen samengesteld.

Johannes 1:1-2 neemt alle twijfel weg over het feit dat God meer dan één is: „In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God.” Het lijdt geen twijfel: God bestaat uit minstens twee wezens die verschillend zijn maar toch beiden God zijn.

Andere verzen bewijzen dat deze twee Goddelijke Wezens meer dan een groep zijn, veeleer een Gezin. Bijvoorbeeld, nadat Christus was gedoopt, zei een stem uit de hemel: „Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb” (Matth. 3:17).

Verder bevestigde Christus in de meest dogmatische bewoordingen dat Hij en de Vader inderdaad in een gezinsrelatie tot elkaar staan. In Johannes 10:29-39 verwees Hij steeds naar God als zijn „Vader”, zeer tot ongenoegen van de Joden die wisten

dat Hij het letterlijk bedoelde en derhalve dreigden Hem te stenigen!

Het is duidelijk: God is meer dan één. Hij is een groep van twee wezens. En Hij is meer dan een groep niet-verwante Goden. Hij is, naar Hij zelf te kennen geeft, een Gezin!

Het adembenemende is evenwel dat wij — u en ik — bestemd zijn volwaardige leden van dat Gezin te worden! Dat is het doel van de mens!

In de Bijbel staat een groot aantal ondubbelzinnige, onweerlegbare verklaringen die dit bewijzen. In Johannes 1:12 staat heel duidelijk: „Doch allen, die Hem [Christus] aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden.” Romeinen 8:15-16 verklaart: „... gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.”

Galaten 4:5-7 zegt dat wij door Christus zijn vrijgekocht „opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen. En, dat gij zonen zijt — God heeft de Geest zijns Zoons uitgezonden in onze harten, die roept: Abba, Vader. Gij zijt dus niet meer slaaf, doch zoon; indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God.”

Vergelijk dit ook met Hebreëen 2:11, dat verkondigt dat, aangezien Christus en wij die bekeerd zijn dezelfde Vader (God) hebben, Hij „Zich niet schaamt” ons broeders te noemen. En in Openbaring 21:7 zegt God: „Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn.”

Sommigen echter lezen deze verzen gewoonlijk alsof zij louter metaforen zijn. Zij beweren dat wij niet letterlijk zonen van God zullen zijn. Hebben zij het juist? Zullen wij slechts in symbolische zin leden van Gods Gezin zijn?

Wij zullen zeer zeker geen engelen zijn. In Hebreëen 2:5-11 lezen wij dat aan de mens de toekomstige wereld zal zijn onderworpen, niet aan engelen. Dus de mensen worden geen engelen.

In Filippiëzen 3:21 wordt gezegd dat wij uitzien naar Christus uit de

hemel „die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt”. En in 1 Johannes 3:2 lezen wij: „Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.”

Daar staat het! Wij zullen zijn zoals Hij — niet zoals een engel of een ander wezen van een lagere rangorde. Wij zullen zonen van God en deel van zijn Gezin zijn, en daarom zullen wij, aangezien God een familienaam is, zelf letterlijk Goden zijn!

Toch zullen sommigen het nog niet geloven. Zij menen dat een dergelijke bewering beslist godslasterlijk is. Lees opnieuw Johannes 10:29-39. Let erop hoe de Joden zelf poogden Jezus te stenigen omdat Hij zei dat Hij Gods Zoon was, en derhalve een God en gelijk aan God. Zij zeiden dat Hij godslasterlijk sprak.

Zijn antwoord? „Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd: Gij zijt goden? Als Hij hén goden genoemd heeft, tot wie het woord Gods gekomen is, en de Schrift niet kan gebroken worden, zegt gij dan tot Hem, die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert, omdat Ik heb gezegd: Ik ben Gods Zoon?”

De Joden konden zelfs niet aanvaarden dat Christus God was. Toch vertelde Hij hun dat zij zelf, in potentie, Goden waren! Zij wilden het niet geloven. Geloofd u het?

Sommigen zullen zich afvragen: „Als God zonen wilde, waarom schiep Hij hen dan niet gewoon als machtige geestelijke wezens in plaats van als menselijke wezens die in geest moeten worden veranderd?”

Het antwoord is dat God ons eerst als mens schiep zodat wij karakter kunnen bouwen (veranderen) en fouten kunnen maken op een (vergeleken bij een geestelijk wezen) betrekkelijk laag niveau van macht. En, aangezien mensen zijn onderworpen aan de dood (in tegenstelling tot geestelijke wezens), kunnen onbe-

keerlijke zondaren, samen met de elende die is veroorzaakt door alle zonden die wij allen hebben begaan, worden vernietigd door de uiteindelijke poel des vuurs.

Gods Gezin en regering zullen eeuwig blijven groeien. David en de apostel Paulus voorspelden dat wij het gehele onmetelijke heelal zullen beërven (Ps. 8:5-7; Hebr. 2:6-8).

Wij moeten alle aspecten van Gods verbazingwekkende plan begrijpen — wat wij als leden van Gods Gezin gedurende het Millennium en voor alle eeuwigheid zullen doen, en hoe wij ons kunnen kwalificeren om die ontzagwekkende bestemming te bereiken.

Sleutelverzen

Deze verbazingwekkende waarheid is het waard om voortdurend in gedachten te houden door van tijd tot tijd de fundamentele bijbelteksten die deze doctrine bewijzen opnieuw te bekijken. Hier volgt een samenvatting van de belangrijkste bijbelteksten: Genesis 1:26 en Johannes 1:1: God is nu een groep van twee wezens. Mattheüs 3:17: de verwantschap tussen de twee Goddelijke wezens is die van Vader en Zoon (een letterlijke familieverbanding). Johannes 1:12, Romeinen 8:15-16, Openbaring 21:7: onze bestemming is om geestelijke zonen van God te worden. Filippiëzen 3:21 en 1 Johannes 3:2: wij zullen er zoals Christus uitzien en derhalve op hetzelfde Goddelijke niveau staan als Hij. Johannes 10:29-39: Christus vertelde de Joden dat alle mensen potentiële Goden zijn.

De waarheid over waarom God de mens maakte is werkelijk verbazingwekkend. Eenvoudig gezegd zullen wij Gods zonen zijn. Zoals Christus verklaarde: „Gij zijt [potentiële] goden”! □

FOTORECHTEN: Illustratie Blair Taylor. Pag. 6-9: Hal Finch. Pag. 10-11: illustratie Monte Wolverton. Pag. 15-17: G.A. Belluche Jr. Pag. 20: illustratie Sid Bingham.

Ik las het verhaal van Kjoë Tsiao in een krant die ik kocht in Kwangtsjou, in China. Ik begon het vluchtig te lezen en merkte dat ik geboeid raakte toen ik ging beseffen dat het verhaal voor ons allen een les bevatte.

Kjoë Tsiao is leraar, psycholoog en afgevaardigde in het Nationale Volkscongres van China. Tegenwoordig besteedt hij een groot deel van zijn tijd aan het geven van lezingen aan jonge mensen over de 22 lijdensjaren die hij onderging door de hand van het volk dat hij slechts wilde dienen.

Het is een opmerkelijk verhaal.

Kjoë Tsiao werd geboren in 1931 uit arme maar ontwikkelde ouders. Als tiener beleefde hij de stormachtige jaren van de burgeroorlog en de Communistische Revolutie, die aan het moderne China zijn vorm heeft gegeven. Hij werd een enthousiast voorstander van de Revolutie en sloot zich aan bij de Jeugdliga.

Kjoë Tsiao besloot hoger onderwijs te volgen om zijn land en volk beter te kunnen dienen. In 1956, terwijl hij nog student was aan de Normaalschool van Noordoost-China, trouwde hij. In 1957 studeerde hij af en begon hij zijn loopbaan in het onderwijs. Bijna onmiddellijk begonnen voor hem de moeilijkheden.

Acht dagen na zijn examen werd China al in beroering gebracht door een antireactionaire campagne. Kjoë Tsiao werd gebrandmerkt als een reactionair en derhalve een vijand van het volk. Hij ontkende dit ten sterkste en hield vol dat zijn enig wens was dienstbaar te zijn in het onderwijs. Maar er viel niet te redeneren tegen de populaire golf van antireactionaire gevoelens. Kjoë Tsiao werd uit het Jeugdcorps gezet en kreeg een onderwijzersplaats toegewezen aan een kleine, onbelangrijke school.

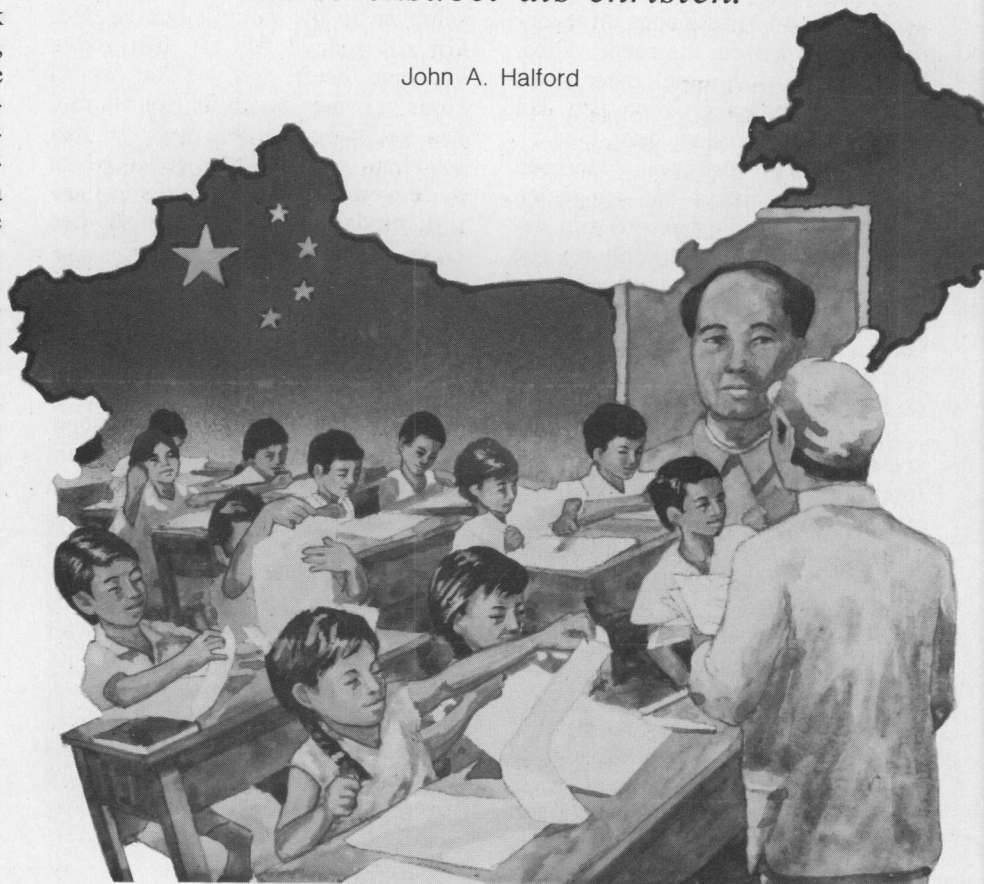
Het beste ervan maken

In plaats van toe te geven aan verbittering besloot Kjoë Tsiao van zijn situatie het beste te maken en zich in te zetten voor zijn nieuwe

Hebt uw vijanden lief

Uit de ervaringen van een leraar in China, kunnen wij iets leren over ons levensdoel als christen.

John A. Halford

leerlingen. Zijn leerlingen waren op hem gesteld, maar de officiële instanties werden jaloers op zijn succes en beschuldigden hem ervan het Partijbelang niet optimaal te dienen. Hij kreeg te horen dat hij niet geschikt was voor het onderwijs en moest worden „heropgevoed door arbeid”.

In plaats van zijn straf af te wachten, ging Kjoe Tsiao als vrijwilliger naar een werkboerderij. Hij wilde zich aan de autoriteiten bewijzen teneinde toestemming te verkrijgen tot voortzetting van zijn carrière.

Hij dacht dat men hem na een redelijke periode wel zou laten gaan, maar hij besefte al spoedig dat hij zichzelf veroordeeld had tot een onbepaalde tijd van „heropvoeding”.

Nog steeds bleef Kjoe Tsiao positief en leerde hij wat hij kon. Hij wist dat hij als geletterde en intellectueel nog veel te leren had over de manier waarop de gewone mensen leefden.

Kjoe Tsiao was ook begonnen een nog belangrijker les te leren: met welke beproevingen en problemen men ook in het leven wordt geconfronteerd, er valt altijd iets te leren en er is altijd gelegenheid om anderen te dienen.

In oktober 1961 werd Kjoe Tsiao wegens goed gedrag in vrijheid gesteld, maar zijn moeilijkheden behoorden beslist nog niet tot het verleden. Toen men hem als reactionair had bestempeld, had zijn vrouw om echtscheiding gevraagd. Aan Kjoe Tsiao's zoon, die nu 4 jaar oud was, had men verteld dat zijn vader een reactionair was geweest die nu dood was. Kjoe Tsiao zou niet in de gelegenheid worden gesteld zijn zoontje terug te zien.

Hij ontdekte ook dat het niet gemakkelijk was opnieuw een plaats te vinden in de maatschappij, ook niet nadat hij zogenaamd „heropgevoed” was. Geen enkele school wilde hem aannemen en zijn burenen behandelden hem met minachting.

Hoop opnieuw vrijgesteld

Kjoe Tsiao, wiens vastbeslotenheid om te onderwijzen nimmer verflauwde, besloot te verhuizen naar een afgelegen grensstreek van China, ver van de voornaamste bevolkingscentra, waar wellicht ook een outcast

nog van nut kon zijn. Hij vond een baan te midden van eenvoudige mensen, als paardenhoeder. Gebruikmakend van zijn kundigheden begon Kjoe Tsiao zijn nieuwe vrienden te tonen hoe zij de paarden konden dressereren om de akkers te ploegen en de wagens te trekken, een kleine maar voor hen betekenisvolle stap.

Eindelijk had hij het gevoel iets constructiefs te doen. Op een dag kwam een van de leiders van de paardenhoeders naar hem toe en zei: „Ik heb begrepen dat u een universitaire opleiding heeft. Kunt u lesgeven?”

Kjoe Tsiao legde uit dat hij dat wel kon, maar dat het hem verboden

Joelan, de dochter van het hoofd van het produktieteam van het dorp. Zij was jonger dan Kjoe Tsiao, knap en toegewijd aan haar land. Kjoe Tsiao dacht dat hij, gezien zijn verleden, nooit toestemming zou krijgen met haar te trouwen, maar tot zijn verbazing stemde zij ermee in zijn vrouw te worden. Zij waren erg arm — zij beschikten slechts over een kleine 20 gulden. Kjoe Tsiao kocht voor zijn vrouw een paar nieuwe schoenen als huwelijksgegeschenk en samen kochten zij een nieuwe pot om rijst in te koken. Zij namen hun intrek in een primitieve hut. Hun enige meubilair was een boekenplank en enkele tafels

Wij zullen niet in staat zijn kennis aan anderen te onderwijzen als wij ons nu laten verleiden tot een houding van verbittering en wrok.

was omdat hij gebrandmerkt was tot reactionair.

„Dat doet er niet toe”, zei de leider. „Wij zijn hier ver van de openbare instanties. Wees alleen voorzichtig.”

Zo werd Kjoe Tsiao eindelijk leeraar. De school was primitief — niet meer dan een rieten schuur met tafels van aan elkaar gespijkerde planken en een zwartgeverfde ijzeren plaat die als schoolbord diende. Kjoe Tsiao moest in deze moeilijke omstandigheden aan vijf klassen les geven, maar ging vastberaden aan de slag. Na enkele maanden vernam hij dat zijn leerlingen een gemiddelde van 9,8 hadden behaald in nationale toetsen.

Zijn hoop om te kunnen lesgeven werd echter opnieuw verijdeld. De officiële instanties kwamen erachter dat hij les gaf en bepaalden dat iemand als hij ongeschikt was om in een grensgebied te werken. Hij werd overgeplaatst om les te geven op een werkboerderij. Het etiket „reactionair” achtervolgde hem nog steeds. Maar Kjoe Tsiao was dankbaar voor iedere gelegenheid en hij aanvaardde opgewekt een onbelangrijke rol.

Terwijl hij les gaf ontmoette hij

die zij naast elkaar zetten om als bed te gebruiken.

Maar Kjoe Tsiao hield van zijn vrouw en zij van hem en eindelijk begon hij enig waar geluk te ervaren. Het jaar daarop kregen zij een baby.

Opnieuw tot misdadiger bestempeld

Maar de goede tijd duurde niet lang. De Culturele Revolutie die China 10 jaar in haar greep hield, was begonnen. Als intellectueel werd Kjoe Tsiao opnieuw bestempeld tot vijand van het volk. Zijn huis werd doorzocht en zijn huiselijk geluk verstoord. Dag na dag werd hij voor de autoriteiten gesleept. Hij werd geslagen en toegeschreeuwd, totdat er uiteindelijk werd geconcludeerd dat hij een actieve contrarevolutionair was. Kjoe Tsiao werd veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf.

Beseffend dat hij nu geen toekomst meer had te bieden aan zijn jonge vrouw en kind, zei hij ontmoedigd: „Wij moeten scheiden. Jij bent pas 29 en het zal 20 jaar duren voor wij weer samen kunnen zijn. Snijd je niet van het leven af om mij.”

Zij weigerde en beloofde op hem te zullen wachten. Maar hij stond erop dat zij een nieuw leven zou

opbouwen voor zichzelf en voor haar kind.

Pas jaren later kwam hij te weten dat zijn vrouw, ondanks het feit dat zij de echtscheiding niet wilde doorzetten, toch daartoe door de autoriteiten gedwongen werd. Zij werd met haar kind naar een ander gebied gezonden. De druk: een „contrarevolutionair” als echtgenoot te hebben, was zo groot dat Joelan en het kind ernstig ziek werden.

Nu erkent het Chinese volk dat de Culturele Revolutie een ernstige fout is geweest, en het is vastbesloten iets dergelijks niet opnieuw te laten gebeuren. Kjoe Tsiao was slechts een van de miljoenen mensen van wie het leven door de revolutie werd verstoord. Maar in tegenstelling tot sommige anderen liet Kjoe Tsiao verbittering en wrok nimmer de overhand krijgen.

Ook al leed hij onrecht, toch veranderden zijn innerlijke gevoelens van liefde voor zijn volk nooit. Hij wist dat hij als ontwikkeld mens een verantwoordelijkheid had en hij geloofde dat zijn land vroeg of laat uit het gewoel zou herrijzen. Dan zou het hem weer nodig hebben.

Eindelijk succes

Kjoe Tsiao had gelijk. De Culturele Revolutie verliep tenslotte op natuurlijke wijze en hij werd vrijgelaten. Zoals hij voorspeld had, werkte het land nu koortsachtig aan zijn wederopbouw. Een hele generatie was verspild en Kjoe Tsiao was vastbesloten te doen wat in zijn vermogen lag om de schade te herstellen. Opnieuw werd hij leraar.

In 1979 werd de beschuldiging van „contrarevolutionaire” activiteiten ingetrokken. Later ontving hij bericht dat het vonnis dat hem in 1957 tot „reactionair” bestempelde volledig ongegrond was bevonden. Hij werd in ere hersteld als lid van het Jeugdcorps — op de leeftijd van 48 jaar! Hij kreeg ook te horen dat de straf op de werkboerderij was herroepen.

Hij had nu een blanco strafregister. Ter schadeloosstelling vroegen de autoriteiten hem of hij nog een verzoek had.

Een verzoek! Hij had 22 jaar geleden. Zijn inspanningen om het volk te dienen waren versmaad. Hij was tweemaal gevangen gezet en twee

huwelijken waren kapot gemaakt. Hij was in een verkeerd daglicht gesteld en belasterd.

Kjoe Tsiao had wraak kunnen nemen en een behoorlijke schadeloosstelling kunnen eisen voor de jaren van ellende. Hij deed dat niet. Hij vroeg enkel om toestemming zijn volk als leraar te mogen blijven dienen.

Zijn verhaal heeft een happy end. Hij keerde terug naar zijn werk. Zijn tweede vrouw, Joelan, was gedwongen geweest van hem te scheiden en een oude boer te trouwen, maar deze was later gestorven. Kjoe Tsiao kon nu herenigd worden met zijn kind en met de vrouw die hij liefhad. Hij werd ook herenigd met de zoon van zijn eerste vrouw, het jongetje aan wie was verteld dat hij dood was. Zijn eerste zoon was nu volwassen en getrouwd en was blij zijn langverloren vader te ontmoeten.

Nu de jaren van verdrukking achter hem liggen geeft Kjoe Tsiao vaak lezingen over zijn ervaringen aan Chinese jongeren. Hij houdt zijn volk voor de fouten van het verleden te vergeten en geen wrok te koesteren tegen degenen die zich aan misbruik schuldig maakten. Hij zegt aan ieder die het horen wil dat men naar de toekomst moet kijken. Hij moedigt ontwikkelde mensen aan om hun scholing dienstbaar te maken.

Een les voor ons

Ik ben blij dat ik het verhaal van Kjoe Tsiao ontdekte. Kunnen wij christenen een les van hem leren?

Een ware christen zal in dit leven problemen krijgen, omdat deze wereld weinig op heeft met Christus en zijn levenswijze. „Een slaaf staat niet boven zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen”, waarschuwde Jezus (Joh. 15:20). „Allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden”, schreef Paulus (2 Tim. 3:12).

Vervolging is moeilijk te aanvaarden, vooral als men tracht zijn vervolgers te helpen en te dienen. Wrok koesteren jegens onze vervolgers is gemakkelijk, en het is menselijk om zich op hen te willen wreken. Het is verleidelijk om ons te verkneukelen over het feit dat wanneer Gods Koninkrijk gevestigd zal zijn, wij christenen onze beloning zullen ontvan-

gen, terwijl degenen die ons nu vervolgen gestraft zullen worden — en terecht, denken wij dan.

Als wij echter zo denken, vergeten wij waar het op aankomt. Een ware christen moet de gelegenheden die dit leven hem biedt gebruiken om zichzelf op te bouwen, maar niet alleen terwille van zichzelf.

God tracht deze wereld niet nu te redden. Hij roept op dit moment slechts enkelen om zich te bekeren. Zij worden niet uitgekozen omdat zij bijzonder of Gods favorieten zijn of omdat zij van nature rechtvaardiger zijn dan anderen.

Als u Gods waarheid begrijpt, hebt u een grote verantwoordelijkheid. U moet er voor vechten om nu al het mogelijke te leren, opdat u klaar bent voor de toekomst. Die toekomst zal niet in schijnheilige afzondering in de hemel worden doorgebracht, maar op deze aarde in samenwerking met Jezus Christus, opdat ook anderen tot behoud komen.

Dit mag u nooit uit het oog verliezen. Ook al waardeert deze wereld misschien niet wat u met uw leven doet, ook al wordt u veroordeeld of bespot, ook al worden u de mogelijkheden ontzegd en ontvangt u voor uw grootste inspanningen geen beloning of waardering, toch moet u zich hierdoor nooit laten verleiden tot een houding van verbittering en wrok jegens degenen die u vervolgen.

Jezus zei ons dat wij onze vijanden moeten liefhebben, dat wij moeten trachten goed te doen wie ons vervolgen en moeten bidden voor wie ons kwetsen (Matth. 5:44). Wij moeten aan hen en aan hun toekomst denken. Eens zullen zij ons nodig hebben.

Wij moeten nooit uit het oog verliezen dat een ontwikkeld mens bereid moet zijn anderen zijn kennis te onderwijzen. Wij kunnen dat niet als wij vervuld zijn van bitterheid, wrok en wraakzucht.

Kjoe Tsiao verloor nooit zijn doel: lesgeven en bijdragen tot de groei van anderen, uit het oog. Hij was geen christen, maar werd 22 jaar lang door liefde gedreven zijn land en volk te dienen, ongeacht hetgeen hem werd aangedaan. Hoeveel te meer geldt dit voor ons, die door Gods Geest worden geleid? □